

Här är en trio saxdalsungdomar som spelat i såväl AP- som juniorlaget. Fr v Leif Carlsson, Hans Nord och Per-Ake Persson.

Vackra framgångar i fotboll FÖR SAXDALENS UNGA

SAXDALEN (DD). — Jag är mycket nöjd med årets resultat, säger Saxdalens ungdomsledare Verner Urban, som för tredje året har handhaft ungdomsverksamheten inom Saxdalens IF. Och det kändes extra skönt när det var klar att vi vunnit gruppserien för A. P. i Kämpecupen. I fjol förlorade vi snöpligt med två mål på sluttampen. Vi har i år haft tre ungdomslag i elden och det är första gången i Saxdalens historia. Det är juniorerna som är årets nytillskott.

För att börja med de allra yngsta så har yngre pojklaget spelat 16 matcher därav 14 i serien där man erövrade en hedersäm 4:e placering. 5 matcher vanns oavgjorda och 6 förluster med målskillnaden 22-22 och 13 poäng i serien. Bästa målskytten Lars Göran Karlsson 6, Mats Jönsson 5, Anders Danielsson och Jens Heij 3. Bästa spelare har varit målvakten

Stefan Jakobsson tredje året i rad, och Lars Göran Karlsson, hh Jan Erik Fahlborg och hi Mats Jönsson. Träningspriset vanns av Christer Fridlund som övervarit samtliga 27 träningspass.

ALDRE POJKLAGET

har infriat löftet från i fjol att ta hem serien, de har spelat 22 matcher därav 14 i serien där det blev 10 vinster 3 oavgjorda och 1 förlust med målskillnaden 85-5. Laget gjorde precis 100 mål och av dem har/cf Per Ake Persson prickat in hela 58, Urban Persson, 12, Wilfrid Bodinger 8, Hans Nord 7, Leif Karlsson, Per Olof Boström 4, Tomas Hansson 3.

Laget stod sig fram till semifinalen i kämpecupen efter seger mot Sägmyra med 3-0, men i semifinalen blev Mora för svåra. Ryggraden i laget har varit målvakten Stig Olsson, och Hans Nord, mittfältsspelaren Leif Karlsson och i kedjan cf Per Ake Persson och hy Urban Persson.

I dalalaget har Leif Karlsson spelat och han var även med på elitlägret i Halmstad där Verner Urban var distriktsledare. Hans Nord var också uttaget dit men för ung i år, han är annars kanske den mest lovande av alla ungdomarna.

JUNIORLAGET

som startade för första gången i seriesammanhang kom trea och det är ju mycket lovande, ty nästa år bör det bli ännu starkare då pojkarna fått ännu ett år på nacken. 17 matcher har spelats därav 8 i serien, där laget spelade jämnt med de övriga bättre lagen.

Bästa målskytt var även här Per Ake Persson med 18 mål, Raimo Peltonen 10, Christer Eriksson 6, Rolf Pålsson 3. Främsta spelarna har varit målvakten Bror Magnusson, och Ingvar Heed, mittfältsspelaren Rolf Pålsson och i kedjan Per Ake Persson och Raimo Peltonen. Största överraskning har backen Tommy Andersson varit, då det är första året han spelat fotboll.

Spelat med i A-laget har trion Per Ake Persson, Ingvar Heed och Tommy Andersson gjort. Träningspriset vanns av Anders Johansson, Tommy Andersson och Christer Eriksson i stenhård konkurrens med de övriga träningsvilliga spelarna.

Verner Urban är som sagt nöjd med framgångarna och tror på kommande år.

Gunder

Unga Örnar DM-tävlade

Vild kalabalik efter det att startskottet "smullit" och ledarna ger sig ut i spåret.

Sex glada DM vinnare bakre raden, f.v. Tryggve Ottosson, Saxdalen, Katarina Karlsson, Marnäs, Marie Kindström, Marnäs. Främre raden fr.v. Conny Fridlund, Saxdalen, Maria Norgren, Blötberget och Toni Lindberg, Marnäs.

På söndagen avgjordes i Blötberget Örn-DM på skidor och arrangör var Unga Örnar i Blötberget. 40 deltagare hade samlats för att göra upp om DM på elljusspåret där alla lopp kördes. De flesta startande var från Lüdrika avdelningarna, och Nornäs. De övriga kretsarna av Unga Örnar lyser med sin frånvaro. Tävlingarna gick helt planerligt tack vare ett mycket starkt och bra arbete av funktionärerna. De tävlande gjorde även vad på dem ankom och kämpade tappert på den 1400 meter långa banan som man åkte ett eller flera varv runt. Bästa tiden hade villy Jansson som åkte 5 varv på 25 minuter.

Efter tävlingen hölls prisutdelning i Folkets hus och förrättare var Folke Hedkvist och Bengt Gunnar Trogen. Samtliga deltagare erhöill pris och till DM vinnarna utdelades medaljer.

Resultat:

Pojkar födda 1960-61, 1 varv: 1. Toni Lindberg, Nornäs 8.11, 2. Tomas Hedkvist, Blötberget, 8.15, 3. Håkan Bolander, Blötberget 8.22, 4. Erik Stikå, Smedjebacken 9.11, 5. Kjell Simonsson, Blötberget 10.05.

Flickor födda 1960-61, 1 varv: 1. Maria Norgren, Blötberget 8.52, 2. Anita Hiltunen, Blötberget 13.15.

Pojkar födda 1958-59, 1 varv:

1. Conny Fridlund, Saxdalen 8.35, 2. Anders Bolander, Blötberget 9.02.

Flickor födda 1958-59, 1 varv: 1. Margit Stikå, Smedjebacken 8.39.

Pojkar födda 1956-57, 2 varv: 1. Tryggve Ottosson, Saxdalen 10.50, 2. Christer Johansson, Nornäs 11.28, 3. Jan Graav, Nornäs 11.42, 4. Christer Fridlund, Saxdalen 11.50, 5. Björn Stenner, Saxdalen 12.04.

Flickor födda 1956-57, 2 varv: 1. Katarina Karlsson, Saxdalen 13.41, 2. Ing-Marie Heed, Blötberget 15.32.

Flickor födda 1954-55, 2 varv: 1. Marie Kindström, Marnäs 16.05.

Flickor födda 1952-53, 3 varv: 1. Gunilla Rosendahl, Marnäs 23.14, 2. Lisbeth Stenkvist, Marnäs 26.17.

Pojkar födda 1952-53, 5 varv: 1. Villy Jansson Nornäs 25.00, Christer Eriksson, Blötberget 26.58.

Damer över 25 år, ledare varv: 1. Ulla Edström, Blötberget 21.22, 2. Ingrid Hedkvist, Blötberget 25.33, 3. Margareta Strand, Älvdalen 27.37.

Herrar under 25 år, ledare varv: 1. Leif Eriksson, Blötberget 25.32, 2. Lars Heed, Blötberget 31.49, 3. Karl-Gunnar Boman, Blötberget, 32.30, Bernt Eriksson, Blötberget 35.

1969. Saxdalen vann brakseger, 6-0

Saxdalen lämnade ingen chans för CRU från Vikmanshyttan att sticka upp vid lördagens seriepremiär på Furuliden utan efter 2-0 i halvtid vann Saxdalen med 6-0 ett fullt rättvist resultat f. ö. då CRU visade sig vara ett ganska blekt lag, Saxdalen däremot ett spel-suget och målhungrigt gäng, som trots storseger kostade på sig att släppta bort en rad solklara chanser.

Innan det lossnade med fyra mål sista halvtimmen kan man faktiskt inte ge hemmagänet så mycket ros trots överlägsenheten men sedan blev det bättre. I Saxdalskedjan var lille Bror Bergkvist mest på alerten, alltid på språng och farlig, Rolf Persson jobbade och slet i välkänd stil och Jan-Olov Jakobsson gjorde en bra första halvlek. Bra spelade också Sören Andersson och Håkan Andersson och så vill man ge en ros åt Verner Urban för energi och resoluta ingripanden välgörande i trängda lägen samt Kjell Karlsson för de offensiva rusherna med här-

liga inlägg med bra stöt på bollen. Hos CRU förtjänar och Bo Snell betyget försvarsbäst och det som åstadkom i anfalls-väg svarade de två snabba inrarna Bo Wallertz och Harry Lagerbo för.

Bålen: 1-0 J. O. Jakobsson med hjälp av ett CRU-ben. 2-0 J. O. Jakobsson. 2:a halvleks 5 min. 3-0 Rolf Persson bröt sig igenom. 4-0 Roger Eriksson, 5-0 och 6-0 Bror Bergkvist.

Domherre var Lars-Erik Wallin från Borlänge inför 100-talet åskådare. — Brother.

Rekordpublik och mållöst i finalen Saxdalen hade de stora chanserna men orkade inte i avslutningarna

Den med stort intresse emotsedda seriefinalen i div. V södra mellan Saxdalen och Ludvika Ffl slutade inte helt oväntat 0-0. Det blev alltså Hedemora som genom sin storseger lurade de båda finallagen på segerns sötna. Visserligen har LFfl chansen att gå till fyran genom kval men frågan är om laget är mäktigt till en ny kraftanstängning. Den idylliska matcharenan Furuliden fick som väntat uppleva sin största

— Vi borde absolut ha avgjort matchen till vår fördel, menade en mycket deppig Bengt Eek sedan beskedet om att Hedemora vunnit med 7-3 blev ett faktum. Tänk om Per-Ake Persson hade haft lite is i magen när han var ensam med Thomas Silfverlin i andra halvlek, då är jag övertygad om att vi klarat av det hela. Men Perra är vår verkliga coming-man så vi skyller absolut ingenting på honom. Beträffande LFfl så tyckte jag att dom var som väntat. En sak är dock klar, laget var minst klassen bättre i våras när vi möttes. För oss själva blir det bara att komma igen till nästa år, då kanske det går bättre.

Silver-i toppform

Naturligtvis är säkerligen större delen av rekordpubliken beredda att skriva på om att Saxdalen var värda segern. Hade inte keepern Thomas Silfverlin spelat på toppen av sitt kunnande så skulle minst ett par bollar slunkit förbi. Man minns bl. a. ett par verkliga kanonskott från Jan-Olov Jakobsson och Sören Andersson som redan tycktes vara på väg in innan Silver tippade de hårda skotten till hörna. De båda lagens centralfigurer var annars de ypperligt spelande Jan Rönngren i LFfl samt Håkan Andersson i hemmalaget. Båda dominerade fullständigt sina bakre regioner varför 0-0-

publikinvasion genom tiderna med det nya vackra publikrekordet av 878 betalande. Matchen var av typisk nerv- och cupbetoning där hemmalaget låg närmast till segern. Under den första akten dominerade de svart-vita fullständigt vilket hörnstatistiken 10-1 klart vittnar om. Under den andra halvleken spelade LFfl upp sig men det var trots allt Saxdalen som hade de fetaste chanserna till nätkänning.

resultatet till stor del får "skyllas" på dessa.

Ingen större match

Ludvika gjorde ingen större match, där framför allt kedjespelet haltade betänkligt. Lollo Dafgård och Urban Svanström kom igen vart med det säkert spelande hemmaförsvaret. Orsaken till detta får säkerligen ses mot den bakgrund att mittfältet större delen av matchen var helt anöymt. Kedjan fick helt enkelt inga bollar att jobba med varför någon kontakt aldrig förekom med Lars Asplund och Ake Jonsson på mitten. Det är väldigt svårt att dela ut överbetyg i en match av detta slag, men förutom Jan Rönngren och Thomas

Silfverlin förtjänar Stig Eriksson och Ake Wester en blomma för sitt kämpande matchen igenom. I kedjan ingen nämnd och ingen glömd.

16-åring — sensation

Hemmalaget gjorde en tapper kampinsats och samtliga slet som djur för att om möjligt försöka åstadkomma ett ev. segermål.

En mycket glad överraskning var den blott 16-årige centern Per-Ake Persson. Här har verkligen ett ämne till något stort framkommit. Den pigge ynglingen var under hela matchen frän, orädd och framfusig. Med lite tur kunde han faktiskt ha avgjort matchen i början på andra halvlek då han fri med LFfl-kee-

LFfl:s Lollo Dafgård grimaserar illa när han försöker nicka bollen över hemmalagets Sören Andersson. Egon Helmersson vänder ryggen åt det hela medan Rolf Persson avvaktar till höger.

pern sköt ett skott som denne dök vid stolpen och räddade. Bra i kedjan var dessutom Jan-Olov Jakobsson och i viss mån även Bror Bergkvist. Rolf Persson och Nicke Fantenberg lyckades inte något nämnvärt med dagen.

I försvaret är redan suveränen Håkan Andersson nämnd och ytterligare blommor får i första hand gå till Stig Bergkvist och keepern Lennart Eklund som dock inte hade allt för mycket att uträtta.

Holger nöjd

— Som matchen gestaltade sig finns det absolut ingen anledning att klaga på en poäng. Saxdalen spelade en pigg och fyndig fotboll och vi var ju också närmast utspelade under den första halvleken, erkände tränaren Holger Nymän efter slaget. Visserligen kom vi tillbaka under sista delen av matchen, men någon anledning att vara besviken finns inte. Vi skall ta vara på den chans som vi har i kvalet, så ännu har vi inte gett upp hoppet om div. IV. Spellet klaffade inte bra. På mittfältet brast det betänkligt. Vi har en vecka att tänka igenom våra problem innan bortamatchen mot Nusnäs kommande söndag, säger Holger och ler förhoppningsfullt.

Domaren Ebbe Fridh från Falun skötte sin uppgift klanderfritt.

LFfl får svårt mot Saxdalen?

I dag är det meningen att Ludvika Ffl skall ta det första stora steget till en comeback i div. IV. Det handlar alltså om premiäromgången i div V där första paret ut på Hillängen får betraktas som de två stora favoriterna till seriesegern. LFfl har övertyget stort i träningsmatcherna och bör mänskligt att döma vinna klart över gästande Saxdalen.

— Nej stopp i backarna vi kommer att få det mycket svårt, jag är glad om vi får en poäng, säger en reserverad Nisse Eliasson lagledare för rödtröjorna.

Hur som helst så är dagens match oerhört viktig ur psykologisk synvinkel, kan Saxdalen ta två poäng kan genast nervositeten sätta sina spår för Holger Nymäns adepter me-

dan en vinst med all säkerhet betyder stabilitet och styrka inför fortsatta uppgifter.

— Det är sant att det gått ganska bra i träningsmatcherna men som vanligt kan denna bild snabbt ändras när poäng kommer in i bilden. Saxdalen kan förmågan att skärpa sig inför viktiga matcher så det gäller verkligen att vi är på vår vakt.

Matchen kommer att spelas på Hillängens grusplan, som är förvånansvärd bra, då man vill spara de spirande grästuvorna ännu ett tag.

LFfl:s premiärlag får följande utseende: Thomas Silfverlin, Bertil Risberg, Kurt Karlsson, Jan Rönngren, Kalevi Pennanen, Sven-Erik Holgersson, Lars Asplund, Egon Helmersson, Lollo Dafgård, Urban

Seriefinalens två dominanter, Håkan Andersson i Saxdalen och Jan Rönngren i LFfl, syns här i en spänstig luftduell vid en hörna under den

Saxdalens tur vinnä serien?

— Nog är vi laddade alltid, men vinner serien, nej, det gör vi inte, det gör Ludvika FIF, säger Bengt Ek, lagboss i Saxdalens IF, som i år trots att man förstärkt med Nicke Fantenberg från IFK Ludvika,

inte räknar med en absolut toppplacering. (?)

— Nödvändigt för att hålla ställningarna, inflikar Ek om Fantenberg, som dock tror att laget kommer att hamna någonstans på den

övre halvan.

Annars står Saxdalen i år på tur att vinna serien, då laget dom senaste två åren kammat hem brons och silverplaketter. Så visst vore det på tiden, men guld, nej, så långt siktar man inte. Atminstone inte utåt sett.

Årets träning inleddes i början av februari — en månad senare än vanligt, detta för att försöka pricka in formkurvan bättre. Tidigare har grabbarna varit näst intill oslagbara i vänskapsmatcherna under serieuppehållet.

Nu skall dom bli det i serien i stället!

Har man "vilat" lite med träningen, så har man varit desto flitigare i elden då det gäller vänskapsmatcher. Sedan grabbarna rullade i gång bollen den 8 mars, mot Brage B, har man avverkat ytterligare 8 matchomgångar. Läger man sen till 2 "tälmatcher" så kommer man fram till, att laget redan, "nästan på riktigt" lirat boll i femton och en halv timme (930 matchminuter).

□ Tre vinster

Matcherna har resultatmässigt inneburit 3 vinster, 2 oavgjorda och 4 förluster.

Tränarsysslan har i år liksom under de tre senaste åren innehaft av Rolf Persson, vilket borgar för att grabbarna har kondition för de 90 matchminuterna. Och under varje träningspass har ett 15-20-tal spelare deltagit.

Laget, som varit intakt sedan 1966 och då hade en medelålder på 21 år har således nu kommit upp till 24 "vårar", om man undantar lagets "gamling", nyförvärvet Nicke Fantenberg, som rasat över trettiostreck.

Eks favorit till seriesegern är alltså Ludvika FIF. Skulle tipset dock slå slint så vill han hålla en slant — liten (?) på IFK Hedemora, fjol-årets seriesegrare i sexan.

Sömlösa nätter eller inte, låter vi vara osagt, men liten "seriefinal" blir det redan i första matchen — på lördag, då Eks pojkar, på Hillängen drabbar samman med Holger Nymans lag — Ludvika FIF. Eks favoriter (!) till seriesegern (?).

K-G KARLQVIST

Stråssa IF: B-laget match hemma kl 15.30 lördag mot Järnboås. Samt ombyte Gruvstugan kl 15: K Ringvall, D Andersson, KJ Broman, J Gyoni, S Nygren, R Erlandsson, L G Zander, B Eriksson, U Eriksson, R Öhnander, U Ahlström, 12:e man J Andersson. Res: J Karlsson, C Persson.

Nicke Fantenberg, nyförvärv i saxdalensfärger, flankeras på bilden av Bengt Ek (t h) och Hans-Ake Jakobsson, den sistnämnde biträdande lagledare. Och att Nicke i år skall bli tungan på vågen i många matcher som man förut förlorat med uddamålet, det hoppas inte minst dessa två lagledare.

Alla skidentusiasterna i Saxdalen samlade efter en hård träningsrunda. Längst till vänster ledarna för äldre gruppen Jan-Olov Wallman och Torgny Ottosson flankerande Hans Karlsson, ny man i skidsektionen, längst till höger de yngsta ledare Rune Heij.

Snart dags för "plankhasning" Åkare och ledare "i groparna"

Att det snart stundar vinter framgår så smält av att de skidintresserade inom föreningarna nu har börjat förberedelserna på flera fronter. I Saxdalen startade på lördagen skidåkarna med löpträning och gymnastik samt "snack" om teknik, utrustning och dylikt.

Ledare för träningen för de äldre är Jan-Olov Wallman och Torgny Ottosson samt för de yngre förmågorna Rune Heij. Efter lördagens inledande träning så kommer man att fortsätta varje vecka med inomhusträning, onsdagar samt fortsatt utomhushuggning på lördagsförmiddagarna. Det är ett mycket stort intresse inom skidsektionen i Saxdalen. Man hade vid premiären 22 stycken träningsflitiga.

Vad man saknar är flickor. — Som härmed efterlyses, säger de ledande inom skidsektionen. Man har också fått ett fint nyförvärv på juniorsidan, det är Krister Eriksson från Blöberget som tävlar för Saxdalsklubben i vinter.

Grängesåkarna har också kommit igång med träningen vid eljusspåret i Grottfallet. Där är det ungdomarna som var först i "spåret" men de övriga har följt efter.

Hembygdsstyrelsen i Grängesberg har tagit initiativ till röjning av spår. Ett gäng på 7 personer avverkade på lördagen den ca 1 mil långa banan från Ljungåsen till Mårtens-torp, det så kallade "Solspåret". Man röjde undan ris och buskar samt breddade på vissa ställen framfarten och byggde broar över diken man träffade på. På lördag hoppas man få ihop ytterligare folk för att fortsätta vid Fjällberget och röja spåren där.

I Nyhammar har man fullt upp med att hinna på färdigt sitt eljusspår till vinterns skidövningar. Det har hittills blivit röjning och planeringsarbeten. På lördagen var det ett 20-tal ute på spåret. Till

Efter väl utförd röjning på "Solspåret" så pustar här fr h Erik Olsson, Elon Olausson och Arne Ström, ut i den värmande höstsolen utanför Mårtens-torp.

att kalla den personal som tecknar sig för frivilliga timmar på banan, och det blir fortfarande röjning samt småningom grävning av stolphål, börden. Aktiviteten är alltså stor på alla håll inför den kommande vinterns "plankhasning" på den vita neder-

De kämpade hårt i "fädrens spår"

En av de många hurtbullarna i Vasaloppet: Bo Lindgren från Ludvika-klubben Källbottens IK tar igen sig vid en matkontroll.

I Vasaloppet får man se ut nästan hur som helst. Denne festlige figur väckte stor uppmärksamhet — före tävlingen — var han så småningom slutade i prislstan är värre att sja om...

Här följer kompletterande och mera resultat från Vasaloppet:

231) A. Melin, Kopparberg 5.37,41; 660) J. Karlsson, Grängesberg 6.08,17; 688) H. Spiik, Hällefors 6.09,53; 729) R. Englund, Lindesberg 6.11,58; 731) L. G. Jansson, Lindesberg 6.12,01; 739) K. Sjökvist, Ludvika 6.12,16; 766) E. Ylikoski, Kopparberg 6.13,49; 770) S. Larsson, Nyckelby 6.14,13; 794) I. Karlsson, Hällefors 6.15,31; 844) H. Smeds, Ludvika 6.17,23; 864) B. Eriksson, Grängesberg 6.18,17; 867) L. Skantz, Nyckelby 6.18,22; 961) N. Gustavsson, Norabygden 6.23,46; 986) Th. Bergström, Grängesberg 6.24,42; 1003) N. Berglund, Norrbärke 6.25,24; 1016) O. Kähkölä, do 6.26,12; 1051) G. Nordlander, Norabygden 6.27,46; 1136) G. Andersson, Norrbärke 6.31,29; 1142) K. E. Jansson, Ulriksberg 6.31,38; 1163) S. Hedlund, Nyckelby 6.32,23; 1198) B. Lindgren, Källbotten 6.34,10; 1211) H. Ström, do 6.34,43; 1241) T. Ryneus, Ludvika 6.35,47; 1245) E. Wennerberg, Grängesberg 6.35,59; 1256) O. Tjernström, Norrbärke 6.36,51; 1257) O. Wallman, Saxdalen 6.36,55; 1261) M. Parling, Norrbärke 6.37,02; 1315) O. Nordahl, Hällefors 6.38,34; 1432) S. Bölling, Ludvika 6.42,31; 1453) R. Gylling, do 6.13,19; 1482) S. Eriksson, Grängesberg 6.44,21; 1497) O. Andersson, Källbotten 6.45,04; 1501) H. Christiansson, Grängesberg 6.45,16; 1513) A. Pettersson, Värning 6.45,38; 1547) T. Junkkala, Grängesberg 6.47,02; 1550) G. Hedström, Norrbärke 6.47,06; 1584) R. Gröning, Norrbärke 6.48,28; 1588) T. Tiala, Storådalen 6.48,35; 1669) L. O. Thidé, Ludvika 6.51,18; 1705) B. Björkman, Källbotten 6.52,30; 1711) B. Nordkvist, Ulriksberg 6.52,47; 1768) O. Berglund, Söderbärke 6.54,37; 1811)

A. Sundberg, Kopparberg 6.55,56; 1819) L. Tjernström, Norrbärke 6.56,31; 1884) S. Sundin, Lindesberg 6.58,31; 1944) K. Svedin, Kloten 7.00,35; 2136) J. E. Jonsson, Ludvika 7.05,48; 2179) H. Persson, Norabygden 7.07,19; 2223) L. Ljungkvist, Hällefors 7.08,29; 2251) G. Erlandsson, Ludvika 7.09,13; 2284) L. E. Eklöv, Värning 7.10,07; 2296) A. Ottosson, Grängesberg 7.10,26; 2299) R. Lindh, Norrbärke 7.10,30; 2330) R. Andersson, Ludvika 7.11,20; 2332) Y. Boström, Källbotten 7.11,23; 2341) H. Mossberg, Norabygden 7.11,38; 2398) L. Andersson, Ludvika 7.13,30; 2406) S. Björk, Saxdalen 7.13,43; 2421) B. Däverhög, Ludvika 7.14,11; 2464) S. Norqvist, do 7.15,27; 2478) L. Bolander, Källbotten 7.16,09; 2526) H. Welamsson, Hällefors 7.17,44; 2640) G. Wendin, Storådalen 7.21,19; 2641) S. Andersson, Ludvika 7.21,22; 2690) L. Ericsson, Vulcanus 7.23,12; 2824) R. Heij, Saxdalen 7.27,33; 2896) B. Holm, Malmia 7.29,42; 3015) Y. Kieninger, Grängesberg 7.33,31; 3069) S. Wänggren, Ludvika 7.35,02; 3076) U. Thiane, Ludvika 7.35,10; 3131) O. Fredriksson, Hällefors 7.36,38; 3227) K.-A. Jansson, Värning 7.40,13; 3260) B. Davidsson, Norabygden 7.41,48; 3279) E. Löf, Malmia 7.41,55; 3353) H. O. Östby, Ludvika 7.43,39; 3365) P. O. Berg, do 7.44,00; 3379) H. Nordli, do 7.44,26; 3382) P. Aström, Söderbärke 7.44,31; 3458) H. Håkansson, Källbotten 7.47,00; 3472) M. Stahr, Norrbärke 7.47,23; 3490) T. Johansson, Källbotten 7.47,52; 3642) S. Löberg, Grönbotten 7.52,12; 3696) T. Geidby, Norabygden 7.54,10; 3807) O. Nilsson, Ludvika 7.57,35; 3830) K.-E. Jansson, Norabygden 7.58,15; 4021) B. Tyden, Ludvika 8.04,15; 4056) G. Karlsson, Norrbärke 8.05,32; 4068) E. Hedberg, Ludvika 8.05,53; 4091) P. Löfvqvist, Norrbärke 8.06,36; 4099) S. Strömgren, Kopparberg 8.06,49; 4157) S. Akervall, Ludvika 8.08,39; 4357) L. Hedenlund, do 8.14,35; 4424) S. Ekebjörns, Högbergsskolan 8.16,00.

Måndagen den 20 januari 1969

3

Fotbollsupptakt för Östansbo: Två tränare — lagledaren går?

Östansbo IS hade på lördagen sin fotbollsupptakt inför kommande säsong i div V. En ny tränare kunde man visa upp, Ake Lundberg, som närmast kommer från IFK Ludvika. I honom räknar ÖIS ha fått den förstärkning som man behöver för att placera sig bättre i serien. Förra året klarade man sig kvar genom att i den sista matchen uddamållsvinna mot Långshyttan. Lundberg, som bl a spelat i div II för Brage, kommer att bli en nyttig "slavdrivare", tror man inom ÖIS-ledningen. Kommer han också att bli spelande tränare?

— Nej, aldrig, säger Ake. För det första har jag bara lovat träna ÖIS och då har inga övergångspapper mellan IFK och ÖIS tecknats. Alltså kan jag inte spela för ÖIS även om lusten kom på. Vidare har jag definitivt lagt skorna på hyllan. Men för att inte helt tappa kontakten med bollsporten har jag tagit detta steg och skall träna Östansbo två gånger per vecka.

Östansbos förre tränare, Ove Andersson, kommer att kvarstå. Han skall hjälpa Ake vid träningspassen som blir varje tisdag och fredag. På tisdagarna håller man till i Aseas platsbyggnad och på fredagarna tränar man i Lorensbergshallen. Konditionsträning kommer Lundberg att hålla hårdast på.

Tre nyförvärv

Tre nyförvärv kan Östansbo inkassera på spelarsidan, nämligen Ulf Karlsson och Sören Andersson som båda kommer från Håksbergs nedlagda fotbollsgång. Det tredje tillskottet är Jan Willner, som 1966 spelade för Ludvika FFI.

Tre spelare har också lämnat klubben. Rolf Jonasson har helt sonika

Ake Lundberg, sittande, är den som skall föra ÖIS till framgångar i årets div V. Bland sina adepter har han Östansbos nyförvärv Sören Andersson, t v och Ulf Karlsson, båda tidigare Håksbergs IF.

lagt av, trots sin ungdom och allt. Han tänker tydligen helt gå in för handbollsspelet i Ludvika HF. Rolf Söderkvist är numera bosatt i Hålsberg och kan då av naturliga skäl inte spela för ÖIS. Han har ännu dock inte skrivit övergångshandlingar med någon annan klubb. B-lagsmålvakten Ingemar Knutsson, ett av Östansbos verkliga löften, har flyttat till Oskarshamn. Luckan efter honom är ännu inte fylld.

Till slut lagledaren Ragnar Karls-

sons förhoppningsfulla ord inför säsongen (Ragnar som förresten lagt in om befriande från lagledarsysslan vid kommande årsmöte, ett hårt slag som i så fall skulle drabba livaktiga Östansbo)?

— I år, grabbar, skall vi göra ett fint år. Bästa sporren är att vi fått Ludvika FFI i samma grupp som vi spelar i. Ett mål är att vi kvaddar lokalkonkurrenten. Och det skall vi göra, eller hur?

Lantbrevbärare i Saxdalen tar pension Då får byn byta namn till Grängesberg

Att ta pension och härigenom orsaka att en hel by får byta namn är inte så vanligt. Så sker emellertid när lantbrevbäraren Einar Haag, Saxdalen, tar pension vid instundande månadsskifte. I samband härmed försvinner Saxdalens egen postadress och byn kommer i fortsättningen att heta Grängesberg 4. Hr Haag har för övrigt redan kört sin sista tur åt postverket. Nu har han semester kvar fram till pensioneringen. — Det är klart att jag inte är särskilt glad över att Sax-

— Jag väddar alltså till saxdalsborna, skriv Box, Saxdalen, och nedanför postadressen i Grängesberg.

Det är väl tyvärr så att glesbyg-

den för det mesta inte har mycket att säga till om. Jag har trivts mycket bra med lantbrevbärarjobbet men centraliseringen ökar. — Centraliseringen går också ut

dalen försvinner som postadress. Och kanske speciellt inte jag som för ett 25-tal år sedan arbetade mycket för namnändringen från Rävåla till Saxdalen, säger Einar Haag när vi häromdagen träffade honom. Nu blir dock ortsnamnet Saxdalen kvar i andra sammanhang och jag har också påtalat vikten av att Saxdalen finns med i postadressen även i fortsättningen. Då i anslutning till boxnumret.

det inte bra att arbeta.

TJORVEN

— Genom omläggningen går man från 1 oktober över på "Tjorven" som går ut från Grängesberg och efter besök inom Svanskogen — Örtjärn här det av mot Björnhyttan — Saxdalen samt till Olsjön — Ljungåsen o s v. Alltmer jobb läggs på turen. Det blir inte tid med några kontakter med folk.

— Den personliga kontakten ute i byarna har betydelse mycket för mig i arbetet och jag tror också att folket därute velat ha det så. Man har kunnat prata litet och kommenterat dagsaktuella saker. Man har också försökt göra sig tid att prata. I lantbrevbärarens uppgifter har med postverkets benägna tillstånd även ingått att ordna hem t ex jäst eller mjölk åt någon avskedas boende som kanske haft militals till af-fär. Eller kanske lämnat in tipslapparna. Som förtroendevald inom det kommunala livet har en hel del frågor från detta område nått fram den personliga vägen genom lantbrevbäraren.

— Nu finns risken att postföraren på "Tjorven" inte hinner med just annat än att stoppa posten i lådorna, säger Haag.

CYKEL O SNÖPULSNING

Under tjugo år har lantbrevbärare Einar Haag varit i postverkets tjänst i Saxdalen. Under de första tio åren var det lantbrevbärare inom byn med cykel. Så kom lantbrevbärarlinjen ut mot Olsjön — Ljungåsen som blev bilburen. Utökning skedde 1962 med Bringsjöberg — Rönnerberget — Saxberget — Björnhyttan.

— Besvärligt kan det ha varit många gånger med småvägarna ute i Finnmarken på vintern. Men jag har aldrig behövt ställa in någon tur. Däremot har det hänt att man kört fast i snödrivorna. Särskilt minns jag en gång när snön låg så djup att inte dikeskanterna syntes. Jag och droskägare Valle Eriksson hamnade uppe vid Olsjömossen. Vi fick hjälpas åt och trampa upp spår för bilen ett gott stycke. Dels för att få besked om var diket fanns, dels för att få grepp för däck i snön.

— Bringsjöberg kan också ha varit svårt att få kontakt med ibland. Då har jag fått ställa bilen vid nittekvärsvägen och sedan traskat och gått ett par kilometer. Finnmarken har alltid fått vägarna plöjda senare än i tätorten och gjort det svårt att ta sig fram. På senare tid har dock snöplogningen varit ypperlig.

När lantbrevbärare Einar Haag i Saxdalen vid instundande månadsskifte tar pension försvinner Saxdalens egen postadress. Byn kommer i fortsättningen att heta Grängesberg 4.

SAXDALEN

Men Einar Haag återkommer till bynamnet Saxdalen. — Vi befarar väl nu att vi slukas av Grängesberg och så småningom av Ludvika.

— Idén till namnändringen från Rävåla till Saxdalen kom genom fabriksör Hjalmar Sjöstrand. Två alternativförslag kom fram så småningom nämligen Saxdalen och Saxendal. Det senare namnet ansågs alltför preussiskt. Därför fastslogs Saxdalen.

— Jag gick med namnlister i byn där man skulle skriva på om man önskade ändra ortsnamnet. Det blev hundraprocentig tillslutning, säger Haag.

— Men nu skall man alltså ta bort namnet Saxdalen, som vi arbetat så hårt på att få inkört. Man tar av oss det ena efter det andra. Först brandkåren, så Konsum, en seg kamp pågår om andelstvästutagan och nu tar man av oss bynamnet. Vart skall det bära här? — Så säger lantbrevbäraren Einar Haag i Saxdalen, och även om det finns en glimt av humor i samtalet är det utan tvekan bittra känslor hos en av byn Saxdalens trogna lokalpatrioter inför byns blivande öde. Att han själv skulle få "skulden" för detta känns ännu mera kymigt.

Som pensionär tänker han pyssla med jobbet vid villan. Jobbet som vaktmästare vid Furuliden har han ännu kvar liksom även de kommunala uppdragen. Någon risk för att han skulle bli sysslöslig finns ingalunda.

BERTIL JANSSON.

På bilden ser vi fem/sjätte-delar av den el ljuskommitté, som dragit tyngsta lasset för uppförandet av Saxdalens el ljusbana, tillsammans med kommunalkamrer Martin Eriksson, som är i färd med att klippa "bandet" och förklara banan invigd. De fem fr v Jan-Olof Wallman, Rune Heij, Olle Wallman, Göte Byström och Knut Ottosson.

Saxdalens el-ljusspår invigt Månen extra fin ljuspunkt

110 skid- och friluftssintresserade fanns på plats, när Saxdalens IF på lördagskvällen hade officiell invigning av byns el ljusspår, ett 2.800 meter långt spår med 153 ljuspunkter. Vädret, som under hela veckan "levt rövare" var på lördagskvällen det bästa tänkbara, med en temperatur på sex kallare, och med en måne som utgjorde en praktfull extra ljuspunkt — den 154:e.

Saxdalens IF:s ordförande, Bengt Ek, inledde med en återblick på el-ljusspåret tillkomst.

— Det är en ny epok i föreningens historia. 11 markägare har välvilligt ställt sina egendomar till förfogande. Spåret, som var kostnadsberäknat till 19.500 kronor har finansierats genom anslag från Grängärde kommun med 7.000 kronor, Bolidenbolaget 5.000 och Naturvårdsverket 6.000 kronor.

Resterande belopp (kostnadsberäkningarna har i stort sett hållit) har tillskjutits av idrottsföreningen, vars medlemmar dessutom nedlagt frivilligt arbete.

En el ljuskommitté, bestående av

Olle Wallman, Sven Björk, Rune Heij, Knut Ottosson, Jan-Olof Wallman och Göte Byström, har formligen "bott" på slingan, från sensomarmen tills spåret blev klart.

Ek överlämnade sedan ordet till kommunalkamrer Martin Eriksson, som höll ett kort invigningstal, där han bl a sa.

— Motion och fysisk träning börjar allt mer att bli den nödvändiga livsföringen. Kommunen bör med glädje ge anslag till sådana här anläggningar. Kommunalkamrer Eriksson klippte sedan av "bandet", och förklarade el ljusspåret invigt.

Efter invigningsceremonin var det så dags att prova spåret — som varje kväll kommer att lysa, mellan klockan 17—21 — och så gott som samtliga närvarande gav sig iväg på en runda, där deltagarna, dagen till ära, hade chansen att vinna ett par skidor. När drygt halva banan avverkats utspisades skidåkarna med grillkory och saft — ett uppskattat inslag som för många också innebär en välbehövlig vila. Tommy Andersson agerade sedan Notarius Publicus och "ordnade" så att Ann-Marie Jakobsson vann skidorna.

Grangärdeveteran vid kyrkorgel slutar "ta ton" efter hela 47 år

— Det är klart att det känns litet vemodigt att lämna platsen vid orgeln. Orgeln har med åren blivit något av en god vän. Har man någon gång känt sig nedslagen har en stund vid orgeln gett ny inspiration. Samtidigt känns det förstås skönt att inte längre vara bunden av söndagstjänstgöringen. Det är dags att släppa fram yngre krafter. Orden kommer från 78-åriga folkskolläraren August Ahlström i Sunnansjö. Under hela 47 år har han tjänstgjort som organist i Saxdalens kapell — har spelat vid hela 47 julottor — och har endast haft "mässfall" vid orgeln en enda gång! Då var han sjuk. Ungefär 25-ålet gångar om året har Ahlström tjänstgjort och spelat med god förmåga och både "med händer och fötter", när saxdalsborna samlats till gudstjänst, församlingsaftnar, auktioner och dophögtider...

— Jag började gå i lära hos musikdirektör Otto Enderberg i Grängesberg omkring år 1905. Då fick jag gå den milslånga vägen från hemmet i Saxdalen — Rävvalå — och till västra skolan i Grängesberg, där Enderberg bodde.

— Att jag började spela orgel har sin särskilda historia. Anders Runnberg var ledare för ungdomslogen Morgonstjärna av IOGT i Saxdalen. I godtemplarlokalen fanns en orgel. En dag tyckte Runnberg att han behövde någon som spelade på logesamlingarna.

— Du får börja lära dig spela, sa Runnberg åt mig. Jag var då ungefär femton år och hade inga som helst musikermeriter. Visst hade vi en orgel hemma, som far hade gjort och visst kanske jag kunde spela Gubben Noak på den. Men mer var det inte.

— Runnberg träffade Enderberg vid en aftonunderhållning i Saxdalens kyrksal till förmån för skyttebanan på Nävbacken och gjorde upp om att jag skulle börja gå i orgellära.

Gick i systerns skor

— Jag skulle alltså börja spela kammarorgel hos Enderberg, som bodde i Västra skolan i Grängesberg. Enbart detta att komma till Grängesberg hade sina problem. Far var död, vi var fem syskon och det var ont om pengar hemma. Litet extra finklädd skulle man förstås vara när man skulle gå till musikläraren. Det löstes så att jag fick överta min brors läskostym och låna min systers skor. — Särskilt det där med att gå i flickskor två mil, som promenaden blev fram och åter, kändes allt litet svårt och generande för en pojke. Men vad fanns det att göra?

Premiärgorgel ännu kvar

— Avgiften för musikläraren klarades så att Runnberg betalade den och jag klarade "avbetalningar" med att arbeta som dräng på hans jordbruk. Senare kom jag också i hans affär som biträde. — Ungefär ett år gick jag i orgellära i Grängesberg. Att spela offentligt fick jag börja med nästan på en gång. Premiären blev med att spela en psalm på en julfest på lögen. Någ var jag nervös och rädd att allt skulle "gå sönder". Lokalen var fullsatt av folk.

— Orgeln i godtemplarlokalen hade jag dock som övningsinstrument —

Efter att under 47 år tjänstgjort som organist i Saxdalens kapell har 78-åriga folkskolläraren August Ahlström nu beviljats avsked från sitt uppdrag.

— Anders Runnberg var den som hjälpte mig även när jag kom in vid seminariet i Göteborg för att utbildas till lärare. Självt hade jag inte ett öre. Allt gick åt för att hålla ihop hemmet. Runnberg skickade en slant då och då under göteborgstiden.

— På seminariet blev det fler musikövningar. Hela göteborgstiden spelade jag också på ungdoms- och storlogen Alexander Kellers minne i Göteborg.

— För insatsen som organist hos logen fick jag en fickklocka som minne. Under hela seminarietiden ägde jag ingen klocka. Den jag fick av mina göteborgsvänner används än idag och går alldeles utmärkt.

Efter utbildningen kom Ahlström till Saxdalen som folkskollärare år 1915 och var kvar i den tjänsten i hembyn till pensioneringen år 1956. Som organist i Saxdalens kapell tillträdde han vid nyåret 1922. Från samma tid blev Ahlström även ledare för sångkören i byn.

— Sedan har det gått regelbundet vid orgeln i kapellet. Jag tror att jag varit frånvarande en enda gång. Det har för övrigt varit omöjligt att få någon vikarie på söndagarna. Men det har varit roligt att spela orgel och i stort sett har väl allt gått bra.

numera ganska "sönderspelade" koralbok spelade mig ett extra spratt. Vi skulle sjunga tre verser på en psalm. De två första klarades flint, den tredje var delad på två sidor. Början gick bra — när fortsättning skulle ske överst på nästa sida kom vi in på fel psalm. Ett blad var borta! Det blev litet trassel mellan musiken och församlingssången — men redde upp sig även det.

— När jag spelade i Grängesbergs kyrka en gång fick askvädret utgöra postludium. Sista ackordet i slutpsalmen hade ljudit och det var dags för efterspelet. Ute var det askväder. Plötsligt skär en blixtnad förbi på nära håll. Följd av åskdunder. Men orgeln teg. Säkringarna hade gått.

Vandrande dricksglas

— I Hörkens kyrka spelade jag också en gång. Kyrkvaktmästaren hade varit omtänksam och placerat ett glas vatten på orgellocket. Men locket lutade ner mot tangenterna. När orgeltonerna i normalläge ljud gick allt bra. När de grova basstämmorna vibrerade började glaset flytta sig utefter locket. Jag fick spela med en hand och försöka rädda glaset. Det hann slå en kuilerbytta, en del vatten rann över tangentbordet, men glaset klarade sig!

Brist på luft

Den gamla orgeln kunde förstås vara problematisk ibland. På slutet var den så dålig att luften ibland inte räckte fram. Luft ordnades genom handdrift via ett handtag på orgelns ena gavel. Gottfrid Persson hade uppgiften att "pumpa luft" till instrumentet. Och det kunde vara ett fäsligt sjå ibland. Förklaringen kom när orgeln senare monterades ner — luftsystemet var nästan bara trasor!

År 1960 sattes en ny orgel in och elektrisk pump. Sedan har det gått bättre.

— Men en episod skall inte förglömmas och hände helt nyligen. När vi kom till preludiet inför den unisöna psalmsången fanns luft i orgeln, när jag skulle börja. Men luften sjönk ur och det blev inga toner. Kyrkminister Östman som tjänstgjorde tyckte församlingen kunde sjunga utan orgel.

— Kyrkvården och vaktmästaren försökte dock komma åt den manuell lufttrampningen i en skrub. I en hast fick man inte undan alla pryglar som stod där och musiken dröjde. Då gjorde jag upptäckten — strömbrytaren för pumpen, som jag brukade stänga av under predikan för att inte störa med väsljudet, hade inte blivit påslagen igen!

— Och skall vi ändå tala om episoder kan vi inte utelämnat att min

Lördagsövning

För att återgå till August Ahlströms huvuduppgift som organist i Saxdalen, omtalar han att i huvudsak lördagar varit övningsdagar.

— I allmänhet har man fått veta på lördagen vilka psalmer som skulle spelas. Då har man fått börjat öva. Kyrkoherde Brandt brukade på sin tid oftast inte säga något förrän han kom till gudstjänsten. Postludiet här man däremot fått välja själv. Övningen har då kunnat påbörjas tidigare i veckan. I regel är också postludierna svårare än psalmer och kräver mer övning. Att Ahlström lagt ner många timmar enbart på övningar vid orgeln är inte att betvivla.

Sedan elva år tillbaka har Ahlström bott i Sunnansjö. Då har han i regel åkt moped till övningar och gudstjänster.

— Någon stordångare på orgel har jag inte varit. Och någon organistexamen har jag inte heller. Men det har väl fått gå ändå, säger en anspråkslös veteran bland kyrkomusiker. Att Ahlström dock fullgjort sitt uppdrag i Saxdalen på ett förtämligt och plikttroget sätt kan de många som besökt byns lilla kapell under de 47 åren stryka under på.

Text och foto:
Bertil Jansson.

Ny pastor i Saxdalen

Pastor Gusten Rehnman tillträder på söndag en tjänst som predikant i Saxdalen. Hans arbetsfält blir dock större då Grängesberg, Gonäs samt Ulriksberg ingår i församlingen, som tillhör Helgelseförbundet.

Pastor Rehnman har varit predikant i över 20 år och kommer närmast från Sidensjö utanför Örn-sköldsvik. Han är bördig från Västerbotten och har även haft tjänster i sin hemtrakt.

Han gick en kurs för predikanter 1950, och har senare genomgått en 2-årig predikantskola.

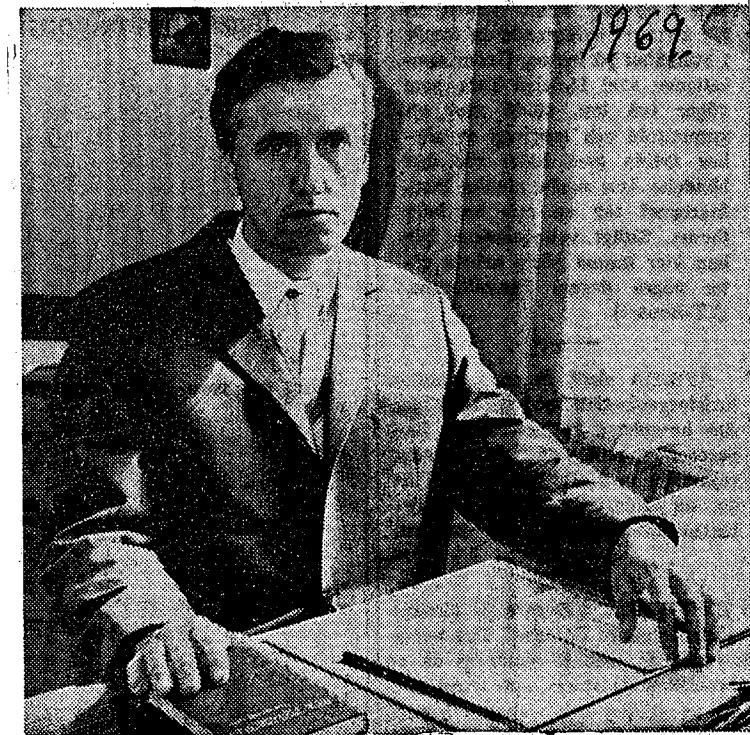
Pastor Rehnman är mycket intresserad av ungdomsarbete och kommer i september att i Saxdalen starta en söndagsskola och hoppas på samma goda uppslutning som tidigare predikanter haft i byn.

Detta bör inte välla några problem, då det finns gott om intresserad ungdom, och pastor Rehnman har redan fått förfrågningar angående söndagsskolan.

Som final på vinterns aktiviteter planerar pastor Rehnman ett läger av något slag men han vet inga närmare detaljer därom.

Pastor Rehnman får även uppgiften som kontaktperson för Dalarna och detta innebär en hel del arbete på riksplenet. Om någon predikant skall göra en rundresa i Dalarna är det alltså pastor Rehnman som hjälper denna att lägga upp en lämplig resväg och söka upp lämpliga ställen att besöka.

Det är som synes en optimistisk pastor som på söndag officiellt tillträd sin 5-åriga tjänst i Saxdalen.

Pastor Gusten Rehnman, Saxdalen.

Måndag 22 december 1969

Kallt skidlopp med förfrysning

Saxdalens IF hade i lördags en andra testtävling för sina skidungdomar och det blev ett rekordkallt lopp, så kallt t. o. m. så ett par av ungdomarna råkade ut för förfrysningar. Man har överrenskommit att inte körträningstävlingar om kvicksilvret kryper ner mer än tolv minusgrader. Det höll sig på elva-tolv grader vid starten till lördagstävlingen som gick i elljuspåret, men i den dalgång spåret går igenom var det ännu kallare och man räknar på att här låg det på 18-20 minusgrader vilket blev i vassaste laget. Nåväl ett 25-tal ungdomar fullföljde och en del bra tider noterades.

Resultat: Juniorer födda 1954-55 5,6 km: 1) Torgny Ottoson och Lars-Erik Thorberg 22.15, 3) Lars-Olof Jansson 24.05, 4) Torbjörn Ottoson 24.17, 5) Juhanni Kähäri 25.29, 6) Conny Andersson 25.35.

Pojkar födda 1956-57 2,8 km: 1) Mikael Danielsson 12.12 (dagens bästa tid), 2) Christer Fridlund 12.15, 3) Björn Sterner 13.25, 4) Peter Stephan 13.33, 5) Mats Karlsson 15.54.

Pojkar födda 1958-59 2,8 km: 1) Mats Wallman 12.47, 2) Lars Engström 13.27, 3) Conny Fridlund 14.27, 4) Torbjörn Andersson 15.20, 5) Jan-Olov Danielsson 15.42.

Flickor födda 1956-57 2,8 km: 1) Lisbeth Jansson 13.05 (bra tid, på det hade hon blivit 3:a bland pojkarna), 2) Pia Andersson 14.29, 3) Katarina Karlsson 14.48.

Annandag jul köres den tredje och sista testtävlingen före tävlingsstarten i Ludvika 4 januari.

Tisdag 18 november 1969

SBERG

Saxdalsungdomar på läger i Tandådalen.

Saxdalen satsar starkt på ungdomssidan på skidor och 28-30 november sänder man ett 35-tal ungdomar med Rune Heoj, Jan-Olov Wallman, Sven Björk, Torgny Ottosson, Bo Andersson, Hans Karlsson och Olle Wallman i spetsen som ledare till ett läger i Tandådalen. På lördagen skall man köra 2-3 träningspass och så blir det samkväm på kvällen. Söndagen blir det ett par träningspass, och sedan skall man åka till Sixten Jernbergs fritidsby och se på anläggningen och hans prissamling, och

Extra tennisbana i Saxdalen.

Den stora planen vid Folkets hus i Saxdalen har redan asfalterats. Arbetet beräknades kosta 14.000 kr och för drygt en vecka sedan beviljade kommunfullmäktige ett anslag på 4.000 kr för ändamålet. Med den stora asfalterade planen hoppas idrottsföreningen också att ha fått en extra tennisbana. Man tänker nämligen försöka utnyttja planen också för träningsspel i tennis.

Saxdalen började matchen bra men segern gick till Östansbo

Östansbos Lars-Olov Lindberg sliter sig trots hård bevakning loss och prickar in 2-0 på en chanslös Nils Nyström i Saxdalsburen. Övriga på bilden är Nicke Fantenberg och Roger Eriksson.

Att Östansbo IS stora kraft är att slå ur underläge fick favoriten Saxdalens IF känna på vid torsdagens derby på Hillängen. Hemmalaget vann fullt rättvist med siffrorna 2-0 (0-0). Matchen blev trevlig och just där lagen förde varsin halvlek. Saxdalen började matchen bra med en intensiv press mot ÖIS-målet, men keepern Raimo Srapakari ville inte släppa några bollar förbi sig.

När inte man fick någon utdelning på sina otaligt många chanser verkade det som om laget tappade

gnistan och i den andra halvleken fick Östansbo ett markant grepp om spelet. Redan efter 6 min spel i den andra halvleken nådde den första bollen nätet genom Johnny Eriksson efter en passning från Tony Westlund.

Efter målet tycktes hemmaspelarna vara nöjda och gick ned på försvar och det verkade som om laget endast gick in för att förstöra spelet för motståndarna. Detta lyckades man förträffligt med och man lyckades hålla målburen ren från bollar. I

den 44 min var det dags för Lars-Olov Lindberg att fastställa slutresultatet och det gjorde han med ett närskott som gästernas målvakt var chanslös på.

I hemmalaget var det som vanligt målvakten Raimo Srapakari och Åke "sopgubben" Lindberg som var de dominerande i försvaret. Harry Svensson har gått från klarhet till klarhet och gjorde bra ifrån sig. På mittfältet gjorde Sven Eriksson åter en bra match, men även Sören Andersson förtjänar ett omnämnande för sitt speluppläggande. Av kedjespelarna var Johnny Eriksson och Olle Lundell de klart bästa och med dessa herrar hade "Rävålas" försvar på tagligt besvär.

I Saxdalsförsvaret

var det Håkan Andersson som uttrötade det mesta men även Roger

Eriksson får godkänt och då speciellt för första halvlek. På mittfältet kände man inte alls igen oldtimern Nils-Ola Fantenberg utan han överglänsades klart av kollegan Sören Andersson. I kedjan var det som vanligt vesselsnabbe Bror Bergkvist och Kjell Karlsson som spelade första fiolen. Men ett plus ges även till Jan-Olov Jacobsson.

Bra domare inför c:a 200 personer var Rune Lindberg, Ludvika.

STELLAN

Div VII grupp 2

Nusnäs B-Sollerön B	8-3
Vämhus B-Mora B w.o. f. Vämhus	
Boda-Orsa B	9-1
Sollerön B	11 6 3 2 29-21 15
Boda	11 6 2 3 36-22 14
Nusnäs B	10 7 0 3 29-16 14
Färnäs B	10 6 1 3 27-17 13
Vämhus B	10 5 1 4 19-12 11
Vämhus B	10 5 1 4 19-12 11
Mora B	10 2 1 7 16-24 5

Div VII grupp 5

Äppelbo B-Lima B	13-2
Öje-Vansbro B	8-1
Hulån B-Dala Järna B	1-4
Yttermalung-Nornan B	3-0
Dala Järna B	11 11 0 0 37-9 22
Öje	12 7 0 5 46-40 14
Hulån B	11 6 1 4 50-28 13
Vansbro B	11 5 3 3 27-23 13

Sunnansjö	11 9 1 1 45-14 19
Saxdalen B	11 8 1 2 69-15 17
Näs B	11 6 2 3 38-23 14
Östansbo B	11 6 2 3 30-24 14
Björbo B	11 4 1 6 26-31 9
Mockfjärd B	11 3 1 7 13-50 7
Dala Floda B	11 3 0 8 18-47 6
Morgårdsh. B	11 0 2 9 10-46 2

Div VI Södra

Grim-Gustafs	3-1
Fors-Näs	1-2
Håksberg-St. Skedvi	4-1
Morgården-Säfsnäs	2-1
Vulcanus-Hedemora	1-3
Hedemora	13 11 2 0 54-14 24
Grim	14 8 4 2 37-23 20
St. Skedvi	13 7 3 3 40-20 17
Gustafs	14 8 0 6 33-22 16
Näs	14 6 2 6 22-36 14
Fors	14 4 4 6 31-26 12
Morgårdsh.	14 4 4 6 24-29 12
Vulcanus	14 4 3 7 33-45 11

Div VII grupp I	
Särna B-Oxberg B w.o. Särna B	
Älvdalen B-S/S B	0-7
S/S B	7 7 0 0 38-4 14
Oxberg B	7 5 0 2 19-11 10
Älvdalen B	5 1 0 4 8-17 2
Idre B	6 1 0 5 3-14 2
Särna B	5 1 0 4 2-16 2

UNGA ÖRNAR I FARTFYLLT DM KÄMPADE HÅRT I SKIDSPÅREN

den 25 februari 1969

Gruppsegrarna Unga Örnars DM Blötberget. I främre raden fr v Conny Fridlund, Saxdalen, Maria Norgren, Blötberget, Toni Lindeberg, Nornäs. I andra raden fr v Trygve Ottosson, Saxdalen, Katarina Karlsson, Saxdalen, Marie Kindström, Marnäs, Villy Jonsson, Nornäs, Gunilla Rosendahl, Marnäs och Marit Stikå, Smedjebacken. Tredje raden fr v Leif Eriksson, Blötberget, Folke Hedkvist, Blötberget och Ulla Edström, Blötberget.

Som vi berättade i gårdagens tidning hölls Unga Örnars DM på skidor i Blötberget under söndagen. 64 deltagare ställde upp till start. Till allra största delen "örnar" från Blötberget, Saxdalen och Ludvika och i någon mån från Nornäs. Trots att dessa DM-tävlingar hållits i flera år har inte intresset blivit så stort som väntats från övriga örnavdelningar inom Dalarna, vilket beklagas från västerbergslagslägsl. Dalarna är skidlandskapet framför alla andra. Varför blir det då inget deltagande från övriga avdelningar undrar man. Arrangemangen skall dock fortsätta och man tänker aktualisera frågan på centralt håll för ökad uppslutning kring skidsporten i UO-sammanhang.

Resultatet i söndagens DM:

Pojkar f 1960-61, 1400 m: 1) Toni Lindeberg, Nornäs, 8,11; 2) Thomas Hedkvist, Blötberget 8,15; 3) Håkan Bolander d.o 8,22; 4) Erik Stikå, Smedjebacken 9,11; 5) Kjell Simonsson, Blötberget 10,05; 6) Thomas Nilsson, d.o 10,27; 7) Nils Malmberg, Gönäs 10,50; 8) Håkan Jansson, Marnäs 11,23; 9) Mikael Gustavsson, d.o 11,30.

Pojkar f 1958-59, 1400 m: 1) Conny Fridlund, Saxdalen 8,35; 2) Anders Bolander, Blötberget 9,02. Flickor f 1960-61, 1400 m: Maria Norgren, Blötberget 8,52; 2) Anita Hilton, d.o 13,15.

Flickor f 1958-59, 1400 m: 1) Marit Stikå, Smedjebacken 8,39.

Pojkar f 1956-57, 1800 m: 1) Trygve Ottosson, Saxdalen 10,50; 2) Christer Johansson, Nornäs 11,28; 3) Jan Graav, d.o 11,42; 3) Christer Fridlund, Saxdalen 11,50; 5) Björn Sterner, d.o 12,04; 6) Nils-Olov Persson, Nornäs 12,14; 7) Roger Nilsson, Smedjebacken 13,21; 8) Billy Andersson, Nornäs 13,59; 9) Sven-Erik Möllberg, Smedjebacken 15,18; 10) Per Hultberg, d.o 18,10.

Flickor f 1954-55 1800 m: 1) Marie Kindström, Marnäs 16,05

Flickor f 1956-57, 1800 m: Katarina Karlsson, Saxdalen 13,41; 2) Ing-Marie Heed, Blötberget, 15,23.

Flickor f 1952-53, 4200 m: Margareta Strand, Älvdalen 27,37; 2) Ingrid Hedkvist, Blötberget 25,33; 3)

Ulla Edström d.o 21,22.

Pojkar f 1952-53 7000 m: 1) Villy Jansson, Nornäs 25,00; 2) Christer Ericson, Blötberget 26,58.

Ledare över 25 år herrar 7000 m: 1) Leif Eriksson, Blötberget 25,32; 2) Lars Heed, d.o 31,49; 3) Karl-

Gunnar Bohman, d.o 32,30; 4) Bernt Ericsson, d.o 35,57; 5) Kurt Granat, Smedjebacken 39,06.

Ledare över 25 år herrar 5600 m: 1) Folke Hedkvist, Blötberget 25,01; 2) Leo Persson, Nornäs 36,51.

Saxdalen utan chans mot Brage Hasse Bengtsson bäst på plan

Som väntat hade inte Saxdalen någon chans mot Brage i tisdagskvällens DM-semifinal på Furuliden. Slutresultatet blev 1-3 efter 3-0 i halvtid. Brage var bättre i det mesta och framförallt skiljde det i tempo och snabbhet på bollen.

Borlängelaget tog genast hand om initiativet och bl a hade Sture Lindvall två farliga skott efter varandra som dock "mål-Nicke" i Saxdalen klarade av. Men i 13:e minuten slet sig Hasse Bengtsson fri på högerkanten och "rullade" in ettan. Några minuter senare kunde Putte Källström slå in 2-0 efter att ha spelat sig igenom Saxdalens bakre linjer. Stort ras befarades, men det dröjde ända till 32:a minuten då Bengtsson slog en boll via stolpen i mål. I 35:e minuten stod Brages Lennart Stenberg plötsligt ensam framför mål, men han missade jättechansen.

□ Snygt mål
I paus sattes lagens båda tolvor in, nämligen Tommy Nordkvist för Brage och Kjell Karlsson i Saxdalen. Den sistnämnde satte lite sprätt på Saxdals-kedjan och åstadkom en del farligheter. I 7:e minuten svarade "omöjliga" Bengtsson för dagens snyggaste prestation. Han nådde en skruvboll från Tommy Nordkvist precis innan den skulle gå ut och satte den i nät. Brages 5:e mål åstadkoms av en Saxdals-spelare. På ett Brage-inlägg styrde Håkan Andersson olyckligt bollen in i eget mål. Brages målskytte avslutades av Putte Källström

som ensam igenom inte gjorde något misstag utan 6-0 var ett faktum. Brage slog nu av på tempot och Saxdalen fick allt mer att säga till om och i 20:e minuten gjorde Kjell Karlsson 6-1 efter hörna. En jättechans till ytterligare reducering hade Nicke Fantenberg men ensam med Albertsson i brageburen lobbade han över. I slutminuten fick Nyström i saxdalsmålet återigen visa sig på styva linnan då han knep bollen framför en frispelad Stig Andersson. Bäst i Brage var Hasse Bengtsson, som tack vare sin snabbhet och mål-

farlighet ställde till med åtskilligt besvär för Saxdalens försvar. Stig Andersson och 12:e mannen Tommy Nordkvist var också mycket framfysiga. I Saxdalen märktes Bror Bergkvist och Kjell Karlsson som var de enda som försatte brageförsvaret i några större bryderier. Målvakten Nils Nyström var också bra och kan inte lastas för något av målen. Domare inför cirka 300 betalande åskådare var Rune Lindberg, Ludvika. Han skötte "blåsandet" klanderrätt.

Här är det Saxdalens Håkan Andersson som försöker stoppa matchens huvudfigur Hasse Bengtsson, sedan liggande Stig Bergkvist misslyckats.

Grangärde gick med "tvångströja" in i den nya Ludvika storkommun

Som nämndes i gårdagens tidning, beslöt Grangärde kommunalfullmäktige vid sitt sammanträde i centralskolan i Grängesberg på måndagskvällen att säga ja till sammanslagning av Säfsnäs, Grangärde och Ludvika till Ludvika storkommun från år 1971. Avgörandet kom efter 16-16 i voteringen och ordförande Torsten Fredrikssons röst som avgörande. Den långa debatten vittnade inte om någon större entusiasm för

fröretagen sker fusioner och samarbetsavtal och inom KF sker samgående till större enheter. I ett sådant läge kan inte den kommunala administrationen stå stilla. För de flesta torde det också nu vara klart vad man avsåg när man år 1962 talade om kommunblock. Vi måste ha klart för oss att vi är tvingade att gå samman senast år 1974. Vi vinner inget på att vänta. I stället förlorar vi i planering och tjänstemannaa-administration om vi väntar, sade hr Nyquist som alltså tillstyrkte sammanslagning.

— Hr Nils Andersson erinrade om att han tidigare yrkat avvaktan med beslut i kommunfrågan till 1971 för att man skulle få mer information. Han var nu på det klara med att man inte lyckats få den informationen.

— En hel del utredningar finns igång men som inte är klara. Bl a är utredningen om förslagsbudget för kommunblocket inte klar. Tjänstemännen har inte haft tid med detta vid sidan om sitt ordinarie arbete. Jag beklagar att vi inte kunnat presentera ett bättre underlag inför beslutet i dag. Ändå tar jag ställning för samgående år 1971. Vi vet att vi kommer bli tvingade in i storkommunen om vi inte gör det nu.

NÖDVÄNDIGT
— Här låter som att kommunindelningsfrågan skulle vara något nytt, sade hr Yngve Nyquist. För

uppgående i den större kommunenheten. I stället var det med "tvångströjan på" som de styrande i kommunen fattade sitt beslut. Debatten präglades nämligen i stor utsträckning av ord som tvång, ultimatum osv. De som talade för storkommunen ansåg att detta i första hand skulle ske för att Grangärde ändå skulle ha någon chans att få vara med och bestämma i den nya organisationen...

— Det finns ingen anledning till ändring av tidigare beslut, ansåg hr Edvin Johansson. Vi har varit med om så mycket centralisering som inte varit bra och min uppfattning är att man inte skall komma uppifrån och säga att vi skall slå ihop. Mest ont har kommit av centralisering tex fackligt där vi ser oppositionen ute i landet. Vi bör inte böja nacken och falla undan för att det talas om samgående uppifrån, betonade hr Johansson.

— Frågan är vem som skall tvinga vem, sade hr Yngve Nyquist. Är det lyckligt om en minoritet — Grangärde — skall avgöra om största och minsta kommunen säger ja?

HOPPLÖST
— Jag vill poängtera möjligheten att få vara med och planera om vi går med i storkommunen 1971, var hr Gösta Jönssons åsikt. Om Säfsnäs och Ludvika planerar själv 1971 sitter vi i ett hopplöst läge 1974. Enda realistiska är ett samgående nu!

— Grangärde kommun är den enda kommunen som förklarat sig beredd på att gå med i storkommunen 1971.

INTE BÖJA OSS
— Det finns ingen anledning till

ändring av tidigare beslut, ansåg hr Edvin Johansson. Vi har varit med om så mycket centralisering som inte varit bra och min uppfattning är att man inte skall komma uppifrån och säga att vi skall slå ihop. Mest ont har kommit av centralisering tex fackligt där vi ser oppositionen ute i landet. Vi bör inte böja nacken och falla undan för att det talas om samgående uppifrån, betonade hr Johansson.

— Frågan är vem som skall tvinga vem, sade hr Yngve Nyquist. Är det lyckligt om en minoritet — Grangärde — skall avgöra om största och minsta kommunen säger ja?

HOPPLÖST
— Jag vill poängtera möjligheten att få vara med och planera om vi går med i storkommunen 1971, var hr Gösta Jönssons åsikt. Om Säfsnäs och Ludvika planerar själv 1971 sitter vi i ett hopplöst läge 1974. Enda realistiska är ett samgående nu!

— Grangärde kommun är den enda kommunen som förklarat sig beredd på att gå med i storkommunen 1971.

så mycket nu heller. Det är bekant att Ludvika stad begärt utredning bl a om inköpsorganisationen och skolkansliorganisationen. Men det är tydligen Ludvika stad som utreder detta.

INTE BÄTTERE

— Jag kan inte på några grunder tro att de blir bättre av att gå ihop med Ludvika, deklarerade hr Bertil Låås. I stället tror jag kontakten blir sämre för den enskilde. Med centralisering följer viss förslumning för folket som bor längst ut i glesbygden. Grangärde kommun har en god balans i sin verksamhet i dag.

— Mig förvånar det mest att reservanterna i kommunalnämnden inte lämnat någon skriftlig reservation och deklarerat sina åsikter, framhöll hr Edvin Saxén. Jag är medveten om att ingenting hänt i samarbetsnämnden. Men det beror på att den är så tungrodd. Om vi väntar till 1974 är vi slagna, då får vi också ett ytterst dåligt samarbete.

— Jag var mot storkommunen 1967 framhöll hr Per Andersson. Nu har vi sett hur tungrodd samarbetsnämnden är. Väntar vi tre år till händer ingenting. Det är lika bra att vi tar steget nu och blir med och bygger upp den

Ordföranden i Grangärde kommunalfullmäktige, riksdagsman Torsten Fredriksson, Grängesberg har "lagt ner" grangärdeklubban sedan hans röst blivit avgörande för sammanslagning av Säfsnäs, Grangärde och Ludvika till storkommun. Övriga på bilden är fullmäktiges förste vice ordf Einar Haag, kommunalkamrer Martin Eriksson och komm nämndens ordförande Nils Andersson.

strök hr Rune Löfgren. Men är det rätt att besluta mot folkets vilja? Folket i Grangärde vill ej med i storkommun. Vi har utredning som visar att Grangärde kommun kan stå på egna ben och vi kan fortsätta och föra en ambitiös politik. Kan det då vara rätt att regeringen skall tvinga oss.

— Ludvika får en bättre service men det blir sämre för de övriga. Och Du Nyquist kan ju fråga fackföreningsfolket vad de tycker om stora

Frågan har väckts nu av Säfsnäs och det kan alltså bli en minoritet som avgör, sade hr Löfgren. — Visst kan det kännas kymigt för en så stor kommun som Grangärde när man kan stå på egna ben att ändå gå ihop i storkommun, tyckte hr Gottfrid Persson. Men ett ultimatum deklarerar från riksdagen om samgående senast 1974. Det är klokt att hoppa med redan nu. Annars försitter vi chansen att vara med och

Förbättringar för glesbygden fann hr Nils Andersson i att Säfsnäs kommun kan få en skattelindring på ungefär 250 kr. Nackdelar fann hr Edvin Johansson bl a i att Grangärde får 15, Säfsnäs 4 och Ludvika 32 delegerade i den blivande storkommunen. Vad betyder då vår inställning? Har vi en avvikande mening har vi ändå inte något att säga till om, fann hr Johansson.

Hr Torsten Fredriksson tyckte i

Bolidens malmletargång Anders Bäck, Långshyttan, Lars Gunnar Skräddars, Borlänge, Bo Andersson, Mora och Sören Jonsson, Hedemora, har gjort ett nytt hål i och för sandprov.

Boliden företar geologiska observationer runt Saxberget

I ett ensligt beläget område väster om sjön Olsjön, och ungefär en mil väster om Saxdalen är sedan några dagar ett arbetslag i arbete från Bolidenbolagets prospekteringsavdelning. Direktör Karl Johansson vid Bolidenbolaget i Garpenberg upplyser dock att det här inte är fråga om

Dels studeras jordartsförhållanden och dels geologin i om-

Genom undersökningar underlättas också vårt fortsatta arbete

något nytt malmuppslag.

— Det rör sig om en geologisk granskning runt den fyndplats vi har, nämligen Saxbergsgruvan, och främst för att få ledtrådar i vår ständigt pågående malmletning, säger direktör Johansson.

lönar sig att söka, säger direktör Johansson. grävmaskin grävt på olika platser

Hos hemmansägare Elfrid Karlsson kommer mjölkpallen utefter genomfartsvägen att bli tom.

FLER TOMMA MJÖLKPELLAR I SAXDALEN

Men nyinflyttad har infört stordrift

Saxdalens by i Grangärde kommun är sedan gammalt en jordbruksbygd där man också länge uppehållit traditionen med kreaturskötsel. Liksom på andra håll i landet sker dock nu en förändring. Mjölkorna tas bort från ladugården. Antalet mjölkpallar med fyllda krukor utefter landsvägen blir mindre. I Saxdalen har dock den förändringen skett i år att samtidigt

För inte så länge sedan fanns femtiotalet mjölkkor hos olika jordbrukare i byn. Nu finns endast ungefär hälften. Hos de flesta gårdarna har man två eller tre mjölkkor. Folket som sköter djuren börjar bli till åren och i dagarna planerar tre familjer att sluta upp med kreatursdriften.

UNGDJUR

— Vi kommer att sluta med mjölkproduktionen och tills vidare endast ha ett par ungdjur kvar, säger hemmansägare Elfrid Karlsson vid Neregården i Saxdalen, som för övrigt nästa månad uppnår folkpensionsåldern.

Fyra mjölkkor har man brukat ha — två finns ännu kvar — och man har levererat ungefär 13 000 liter mjölk om året till mejeri.

Den enda semester man haft har varit när sonen Lennart offrat en vecka av sin semester så att föräldrarna fått ta igen sig. Annars har det varit pass morgon och kväll för både Lilly och Elfrid Karlsson.

STORDRIFT

Mjölkproduktionen i Saxdalen synes dock inte komma att ta slut på ännu en tid. Istället kan man tala om rationalisering. Samtidigt som allt fler mjölkpallar genom byn står tomma har paret Hans

som många äldre jordbrukare går ifrån mjölkproduktionen har en nyinflyttad byggt ny ladugård och här placerat en kreatursbesättning på tretton mjölkkor!! Man kan tala om rationalisering.

Kanske blir det här som Saxdalens enda mjölkproduktion kommer att bestå ännu en tid framöver.

Larsson och Elsa Flodin startat "stordrift" i södra byn. Paret flyttade hit i somras från Nyhammar. Man har byggt ny ladugård och en kreatursbesättning finns på tretton mjölkkor.

3.000 KG I MÅNADEN

— Vi levererar omkring 3.000 kilo mjölk per månad, säger Larsen, som sysslat med jordbruk och djur hela sitt liv. Han är nu 55 år men ser optimistiskt på att kunna fortsätta jordbruket och mjölkproduktionen.

— Det finns gott om jord här i Saxdalen. Jag kommer att bruka omkring femtio tunn-

land åker, och då bli a jordbruket vid Storfarsgården, säger Larsen.

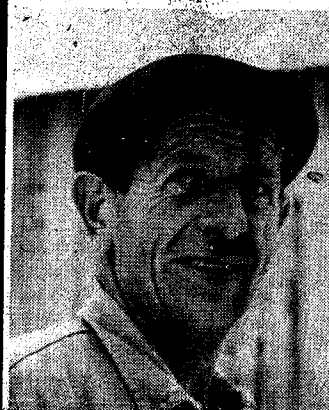
JOBBIGT

Larsens hjälprede Elsa Flodin har också skött kreatur hela sitt liv.

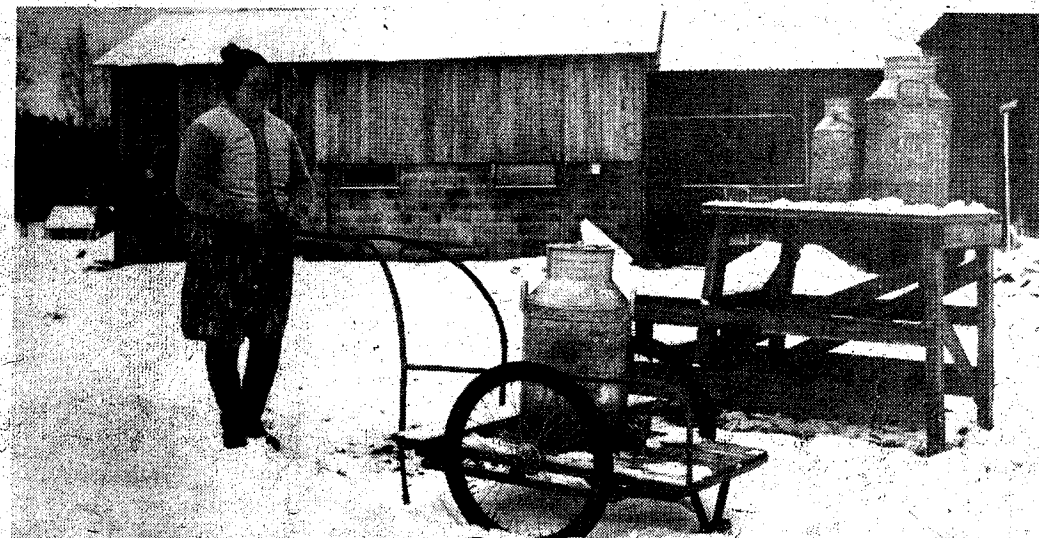
— Arbetssamt kan det vara men om man bara får vara frisk går det bra, säger hon. Hittills har man i avvaktan på att den nya ladugården skulle bli klar fått bära vatten till korna och man har inte heller haft mjölkmaskin utan mjölk för hand!!

— Men det skall bli bättre, säger hon, Elsa Flodin och ger sig på nytt i kast med sysslorna på gården.

BERTIL JANSSON

Hans Larsen har startat "stordrift" med kreatur i Saxdalen och har tretton mjölkkor i den nybyggda ladugården. Omkring femtio tunnland jord kommer han att bruka, och då bli a korna vid Storfarsgården i byn.

Elsa Flodin är Hans Larsens hjälprede och är van att hugga i med sysslorna. Extra arbetsamt har det varit en tid med att bära vatten och handmjölka tretton kor i avvaktan på att nya ladugården (i bakgrunden) skulle bli färdig.

Ny metod provas vid Saxbergsgruvan

En man från "fronten" till krossen

En ny metod för malmbrytning och transport av berg under jord används sedan någon tid tillbaka på försök 345 meter under jord vid Saxbergsgruvan i Saxdalen som ägs av Boliden AB. Metoden har utarbetats vid Saxbergsgruvan och är så rationell och personalbesparande man väl någonsin kan

begära. En och samma gruvkarl svarar för alla arbetsmomenten från lastningen framme vid "fronten" till tömningen av malmen i krossen. På ett skift tar gruvkarlen själv fram ca 180 ton malm! — Metoden skall främst ersätta tidigare skrapplastning och är

både mindre arbetskrävande och miljömässigt avsevärt bättre än skrapplastningen. Vi hoppas därför mycket av detta nya förfaringssätt, som lämpar sig särskilt i flackt liggande malmer, säger platschefen Gösta Wilhelmsson vid Saxbergsgruvan.

Häromdagen hade BP-medarbetaren tillfälle att med platschefen som ciceron få den nya metoden demonstrerad. Gruvarbetaren Bror Fridlund jobbade det aktuella skiftet och agerade på kort tid både som malmlastare, "maskinist" och lokförare!

Längst framme vid fronten användes en kombinerad last- och transportvagn — en lastdumper försedd med gummihjul! — för lastning av den genom andra gruvkarlar utsprängda malmen i "skivan" och framtransport ungefär 25-30 meter till en snedgående "hundbana". Här skedde en första tömning. Gruvkarlen trycker på knappar och hunden beger sig ca 30 meter uppöver och tömmer innehålllet i rälsgående malmvagnar. Då malmtåget är lastat intar gruvkarlen/lastaren rollen som lokförare och kör fram tågsättet med ca 30 ton berg de omkring tvåhundra metrarna fram till tömningsstationen, där han också svarar för att berget matar krossen.

Gruvkarlen får åka hela vägen, från sett sträckan utefter hundbanan. Här går en stegväg — samma snedlutning som banan — som används när det är dags att köra malmtåget däruppe resp. återvända ner till lastmaskinen.

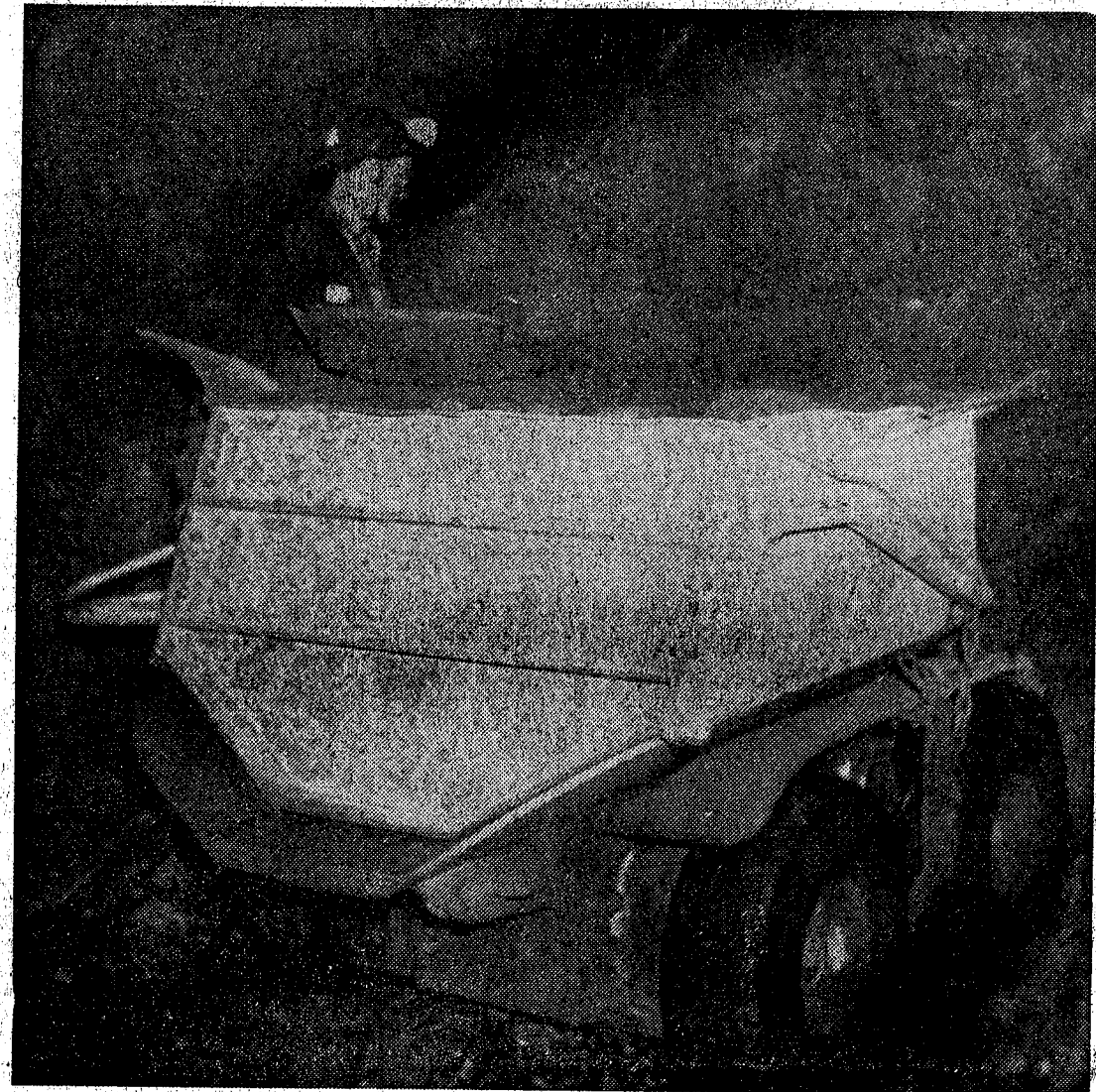
Under gynnsamma förhållanden blir det sex besor med malmtåget under ett skift och därmed alltså brytning och framforsling av ca 180 ton genom en enda man.

Nämner vi sedan att berget efter krossningen går till en automatiserad skip för uppföringen till piarknivån framgår att tekniken finns med i alla moment i gruvproduktionen...

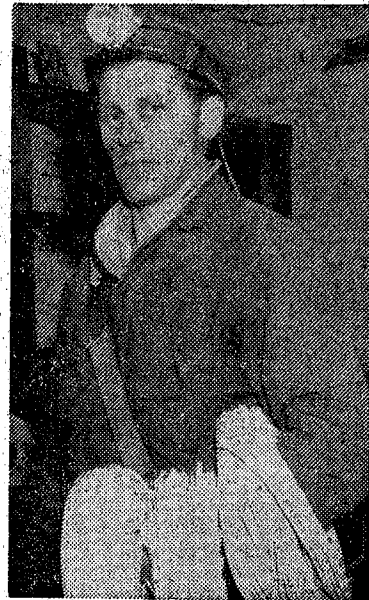
BERTIL JANSSON

Förberedelser görs för tre nya nivåer 500 m under jorden

Saxbergsgruvan vid Saxdalen, som ägs av Boliden AB, befinner sig för närvarande i en bråd period. Både bildligt och bokstavligt i en brytningstid. Inom den närmaste tiden skall man sätta igång ortdrivning för tre nya brytningsnivåer i gruvan 505, 545 och 585 meter under jord. Totalt skall man gå fram i berget med ca 700 meter nya gruvorter på de tre nivåerna för att hämta fram de malmer som finns här. Sedan när...

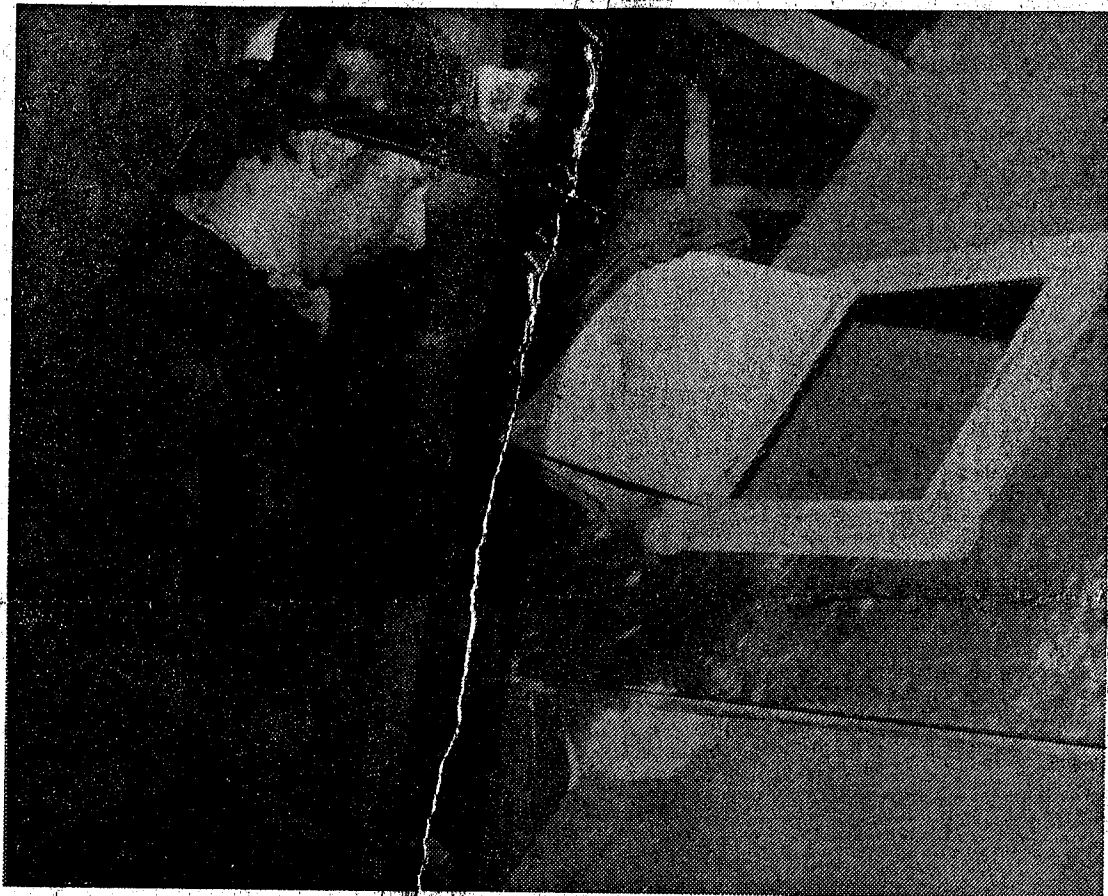
Bror Fridlund arbetar ovan med den gummihjulsförsedda last- och transportvagnen framme vid fronten.

Några buntar färdigapterade tändrör har gruvkarlen Manne Inge på armen.

Platschefen vid Saxbergsgruvan Gösta Wilhelmsson ses ovan tillsammans med gruvfogden Bengt Johansson vid nya krossstationen 600 m under jord.

70 Holger Nyman lämnar LFFi?

Kommer Holger Nyman att stanna i Ludvika FFI som tränare om laget inte lyckas gå upp i div. IV?

— Jag vill inte uttala mig något om detta. Huruvida jag kommer att träna LFFi eller något annat lag nästa säsong kommer jag att ta ställning till först någon gång efter jul, svarar Holger på frågan.

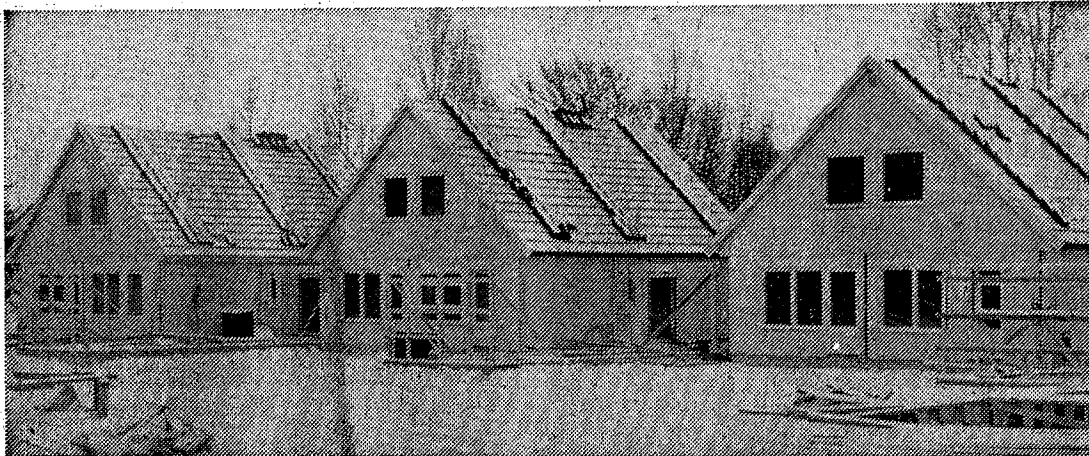
— Har du haft några anbud i höst?

— Det sticker jag inte under stol med, men som sagt var jag bestämmer mig efter jul oavsett hur det går för LFFi i kvalet.

HARALD

GRANGÄRDE · GRÄNGESBERG

Tolv nya Saxdalenvillor under tak

Villorna är uppförda i grupper om tre och tre och som synes ganska tätt.

Det är full byggrush i Saxdalen på det nya bostadsområdet nedanför Folkets hus. Här har senaste tiden vuxit upp 12 nya villor som skall vara under tak nu lagom till jul och sex av villorna räknas med skall vara inflyttningsklara i slutet av januari. Det är Stiftelsen Grangärde som uppför villorna som kom-

mer att ge Saxdalen en ny profil. Det är monteringshus i trä med stora inredningsbara utrymmen i vindsvåningen. Målningen har påbörjats i några av villorna och snart mot övrig bebyggelse i Saxdalen där det för det mesta är gariska långt mellan gårdarna och villorna.

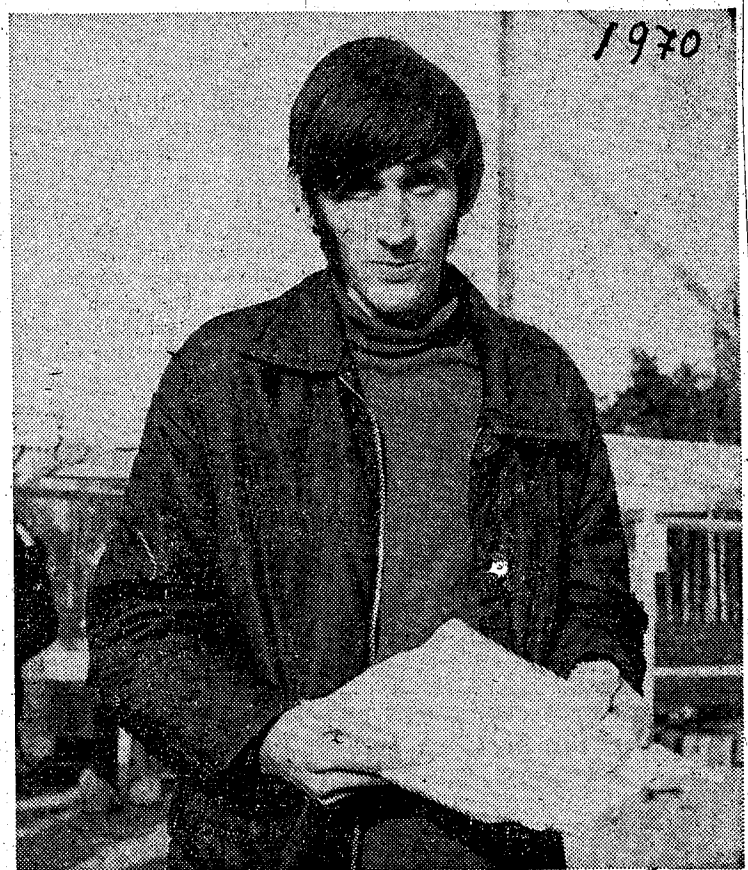
— Jison

Saxdals-Bosse är schackspelare i världsklass pr korrespondens

Att 27-åriga Saxdalssonen Bosse Larsson, välkänd bl.a. som orienterare för Malmö i Grängesberg och maratonlöpare för Ludvika FFI tidigare har ett originellt yrke har vi tidigare kunnat berätta om i denna tidning. Han jobbar som kartritare, gör orienteringskartor för orienteringsklubbar, på heltid sedan något år tillbaka. Vi kan nu berätta om ytterligare en sak som Bosse inte har så många "medbröder" till i landet. Han har 3—4 i hela landet vad gäller heltidsjobbet på orienteringskartor, hur många det är beträffande det andra vet vi inte så väl. Han är nämligen korrespondensschackspelare och därtill av världsklass!!

Under 15 år har han suttit hemma i sin kammare och spelat schack mot motståndare världen runt, dragen har gått pr vykort eller brev och han har nu kommit så långt så han faktiskt räknas vara av världsklass. Han toppar nämligen f.n. både Europa- och Världsturneringen och har motspelare i länder som Sovjet, Portugal, Västtyskland, Ungern, Schweiz, Island, Österrike och Brasilien för att nu nämna några, och han har stadigt ett 30-tal sådana här korrespondenspartier på gång. Bara portot går på en hel del att utöva den här "hjärnsporten". Han har spelat i 9 år i Europa- och Världsturneringarna innan han via segrar i klass 3 och 2 nu är uppe i klass H vilken betyder Högre. Men han har också hunnit med fyra landskamper mot Polen, Tjeckoslovakien, England och Holland och av åtta partier i landskamperna har sex gett segrar och två remi.

Det tar lång tid att spela ut ett parti schack på det här originella

Bosse Larsson, Saxdalsson med originellt yrke och originell hobby.

sättet, hela 18—36 månader! Ett drag görs, Bosse har tre dagars betänketid på sig sedan han fått svaret från motståndaren, och sedan sänder han det pr post. Skall det då ända till Brasilien kan det ta två veckor innan han får svaret och får göra nästa drag! På det här sättet plitar han ned ca 600 drag inom Sverige och 200 drag mot utländska spelare pr år!

Och hur blir man nu så här bra i den här märkliga formen av schack? Jo bl.a. genom stort intresse och att plöja massor av litteratur. Han har en packe schacklitteratur på olika språk som mäter 5—6 meter. Och han inte bara spelar, han analyserar

också intressanta partier både inom och utom landet och hans analyser har även publicerats i en rad olika länder. Det har blivit många fina kontakter över hela världen för Bosse på det här sättet. Vem vet, när han får tid någon gång från allt kartritande — även det förstås mänskligt sett ett tålmodsprövande arbete men för Bosse en härligt trivsamt hobby som heltidsjobb — kanske det kan bli resor ut i världen för att knyta personlig kontakt mellan den försynte ynglingen från skogarna intill Saxdalen och andra världsnamn inom korrespondensschacket.

— Jison.

1700-talsbod vid Saxdalen FLYTTAS

Den kulturhistoriskt intressanta timrade boden vid Jan Hans i Saxdalen har nu monterats ner. Avsikten är att boden skall uppföras igen på hembygdsgården i Sunnansjö och timret har även transporterats dit. Boden anses vara från 1700-talet.

Kämpavilligt⁷⁰ Saxdalen tog ned Nås på "jorden"

Det har gått bra i vår för Nås IF i träningsmatcherna, men i lördags kom de ordentligt "ned på jorden". Gästande Saxdalen klädde av Nås på Lindesnäs träningsplan, in på bara revbensspjällen och när domaren Kjell Andersson blåste av matchen stod Saxdalen som segrare med 8—1, halvtid 2—0. Inga bortförklaringar kan göras utan Saxdalen får högsta betyget. Laget var robust utan att vara ojust och spelarna snabba på bollen. De verkade faktiskt inspirerade av lördagsfotbollen i TV från England.

Nås vågde alltså lätt och hade

svann kom också kedjan bort och nu måste laget skärpa sig i fortsättning, dessutom brände man en straff.

Saxdalens mål gjordes av Per Ake Persson 4, Bror Bergkvist och Rolf Persson 2 vardera, medan Arne Sandström gjorde Nås mål.

Saxdalen som helhet var jämt, men nog måste målvakten Lennart Eklund nämnas liksom försvararna Kjell Karlsson och Håkan Persson. I kedjan var Bengt Andersson och Bror Bergkvist bäst.

Nås målvakt ställdes ensam många gånger, Gunnar Larsson skall ändå hedras för insatsen. Trion Kurt

Nya isbanan i Saxdalen populär

Fritidsnämndens initiativ att lägga isbana på träningsplanen vid skolan i Saxdalen och även montera upp en belysningsanläggning har blivit mycket populärt. Det var bekymmersamt tidigare med att hålla is på den gamla ishockeybanan som låg illa till, likaså med snöröjningen. Här på den nya banan tycker man att allt är bättre ordnat, får man sedan också en sarg blir det ännu bättre. I Fritidsnämndens planer ingår att öka ut planen till en större träningsplan för fotboll sommartid. Då blir det också möjligheter att kommande vintrar kanske ordna två isbanor för olika åldersgrupper. Det är full rulle på isen på den nya banan både dagar och kvällar. Det här gänget som ses på bilden var i full fart på "skrilorna" när LT-fotografen var där.

—Jison

— DIV V SÖDRA DALARNA —	
IFK Ludvika—St Skedvi	8—1
Grim—Söderbärke	4—1
Heros—Horndal	0—0
Långshyttan—Avesta	0—3
Saxdalen—Östansbo	6—0
Heros	9 7 1 1 28—7 15
Avesta	9 7 0 2 23—11 14
St Skedvi	9 7 0 2 23—19 14
IFK Ludvika	9 6 1 2 35—14 13
Långshyttan	9 5 0 4 20—16 10
Horndal	9 3 2 4 14—11 8
Grim	9 3 0 6 16—24 6
Saxdalen	9 2 1 6 14—18 5
Söderbärke	9 2 1 6 14—32 5
Östansbo	9 0 0 9 5—39 0

Otursförföljda Saxdalen hoppas på bättre tider

Får en idrottsklubb verkligen ha sådan otur? Den frågan kan man ställa sig när man studerar utvecklingen för Saxdalens IF i årets div 5 Södra Dalarna.

Förra året var laget med och kämpade i toppen av serien. Sedan fick man se halva laget försvinna till den här säsongen. Det gällde alltså att bygga upp ett nästan nytt lag. Detta kan för en liten förening som Saxdalen, byn har ca 800 invånare, vara ganska problematiskt.

Saxdalen hade dock vid säsongens början gott hopp om att kunna hänga med och i varje fall klara sig kvar.

Men oturen grinade föreningen i ögonen. Man har från början haft bekymmer, genom att få nyckelspelare skadade.

Redan vid premiärmatchen mot Horndal skadades Bengt Andersson och han är fortfarande borta från spel.

Sedan blev det Bror Bergkvists tur att bli skadad och han ställdes vid tisdagens förlustmatch mot Söderbärke upp halvskadad. Mot Söderbärke fick man sedan ytterligare två män på sjuklistan. Nils Nyström blev fotskadad och är troligen borta från Herosmatchen i kväll. Göran Persson föll ju så olyckligt att han ådrog sig en hjärnskakning.

□ Bättre tider?

— Allt detta bådår inte gott för framtiden och framförallt matchen mot Heros, säger en något deppad Bengt Ek föreningsordf. och lagledare.

— Men det är så här i de små klubbarna. Man får räkna med vågdalar, som vi hoppas trots allt på att det ska komma bättre tider; säger han.

Tabellplaceringen just nu ser inte vidare lovande ut, laget ligger näst sist.

Man har inte lyckats med att ordna till mera än en poäng på de fyra matcher man spelat, och detta var i premiärmatchen mot Horndal.

En något deppad Bengt Ek, lagledare i Saxdalen, hoppas trots allt på bättre tider.

Saxdalens folkdanslag bjöd folkparken återuppstå för en trivsamt kväll 1970

Saxdalens folkdanslag har tydligen alldeles extra tumme med vädrets makter. När de för någon vecka sedan anordnade sommarfestlighet på Hembygdsgården i Sunnansjö så var det en härlig sommarkväll, f.ö. den enda lördagskvällen i juli som bjöd på fint väder. Och när nu folkdanslaget skulle stå som värd för en av Grangärde fritidsnämnds populära trivseltvällar och den förlagt till den nedlagda Folkets park i

rusk. Det hade samlats ett 100-tal personer i den gröna parken när Einar Haag välkomsthälsade, men det är märkligt så ljust intresse Saxdalsborna hade för den här kvällen, det var nästan enbart besökare från andra platser i Västerbergslagen.

Trion Olle Wallman, Saxdalen och Anders Lundberg, Fredriksberg på fiol samt Lennart Jansson, Saxberget på dragspel inledde kvällens helt

"Schottis i turer". Den ungdomliga trion Lennart Eriksson och Elvira Tillman, Saxdalen, samt Roger Broberg, Grängesberg kom sedan med ett förnämligt inslag i programmet och sjöng till eget gitarrackompanjement. Dan Anderssons "Helgdagskväll" och "Brooklandsvägen" som Dan satt musiken till, samt Evert Taubes "Sollala" och "Oxdragarsång". Så var det så dags för den goda kaffe-

ning. Folkdanslaget kom igen bl.a. med "Fjällnåspolka" och "Till min syster" Ferlins "Cirkus" och "Herr Beanjolais" av Strindberg som Luosaguiden. Rolf Nilsson skrivit musiken till. Publiken framtvängde också extranumret "Per-Ols Per-Erik" innan Olle Wallman framförde tack till alla som slutit upp den här trivsamma kvällen och tillsammans med sina två "musikbröder" som avslutning spelade "Till budom

Varför finns inget skyddsräcke?

Bäste vännen fann 30-årig Saxdalsbo död under bro

30-årige gruvarbetaren Anders Halvarsson från Saxdalen påträffades vid 13-tiden

på lördagen död i vattnet vid Ullnäsbron mellan Grängesberg och Grangärde,

några kilometer söder om Sunnansjö. Halvarsson hade med sin moped någon gång

under natten till lördagen kört av vägen upp mot bron och fallit cirka fyra meter

ner i det grunda vattnet.

Kroppen upptäcktes av en god vän, Jonny Persson från Ullnässet. Dödsorsaken är utredd, men jourhavande läkare på Ludvika lasarett ville inte på söndagskvällen redovisa resultatet av dödsbevisundersökningen.

Vattnet där Halvarsson föll i är inte mer än dryga halvmeter djupt och kroppen upptäcktes ett 15-tal meter från den plats där mopeden påträffades.

På lördagsförmiddagen passerade Jonny Persson bron där olyckan inträffade. Detta hände vid 11-tiden. Han såg då en moped i vattnet, men fortsatte sin färd till en auktion som hölls i närheten av Ullnässet.

Jag tänkte då inte så mycket på vad som hade inträffat, berättar Jonny Persson, men allt eftersom tiden gick började jag tänka på att mopeden påminde om den som Anders har. Vid halv ett-tiden vände jag tillbaka till bron för att se om någon hade ramlat i och kanske skadat sig.

Mopeden låg likadant som när jag passerat gången innan, men jag såg ingen människa. Då började jag se mig omkring och ett 15-tal meter från mopedens upptäckte jag den döda kroppen i en vassdunge. Jag såg huvudet och en bit av Anders blåa jacka.

Anledningen till att Halvarsson kört av vägen är ännu inte utredd. Inget staket skyddar förbipasserande från att ramla de fyra

(Forts på sista sid)

Saxdalsbo störtade med sin moped från bro och drunknade

En olyckshändelse, som krävde ett människoliv, inträffade i lördags vid Ullnäsbron på en sidoväg från Grangärdevägen mellan Saxdalen och Sunnansjö. Gruvarbetaren Anders Halvarsson, Saxdalen, 30 år, körde av vägen och störtade med mopeden ned i vattnet, ett fall på 2-3 meter, och hittades senare drunknad ett 25-tal meter ut från bron. Det är mycket grunt vatten alldeles intill bron och stora stenar alldeles i vattenytan. Troligen slog Halvarsson huvudet i dessa vid fallet så att han blev medvetslös och inte kunde ta sig upp ur vattnet. Han hade fula krossår i ansiktet vilket alltså stöder den teorin. Mopeden stod rätt upp och ned intill stenmuren nedanför bron.

Själva bron är försedd med skyddsräcke men däremot är det nära nog obefintligt skydd vid uppfarterna till bron från båda håll. Det finns en ställina uppsatt på halvmeterhöga järnstolpar men med åren har den tydligen blivit nedtryckt och där olyckan inträffade låg den nära nog i marknivå och utgör näppeligen något skydd. Vägbanan var också söndrig just där, regnvatten har skurit igenom så det är möjligt att Halvarsson fått sladd på mopeden och tappat herraväldet över den.

Det var en kamrat till Halvarsson, Johnny Persson, som bor alldeles i närheten av Ullnäsbron, som upptäckte vad som skett. Han åkte förbi här på förmiddagen men såg då inget misstänkt men när han kom tillbaka på eftermiddagen fick han se hensinfläckar på vattnet och tittade efter närmare och såg då också kamratens moped som annars stod skymd så den inte syntes av förbipasserande. När han började titta närmare fick han också se hur den döda kroppen flöt i ytan ett 25-tal meter ut. Han larmade polis och ambulans men när polisen bärgat den döda

kroppen i land hade likstelhet och likfläckar framträtt. Det tyder på att olyckan skett flera timmar tidigare. Halvarsson hade senast setts på fredagen men om olyckan skett på fredagskvällen eller natten eller under lördagsförmiddagen har inte gått att utreda. Inga vittnen till händelsen finns. Halvarsson, som var infödd Saxdalsbo, bodde tillsammans med sin äldre fader ett par kilometer från den plats där olyckan inträffade. Fadern visste inget förrän han genom polisens försorg fick budet på lördagsförmiddagen.

— Jison.

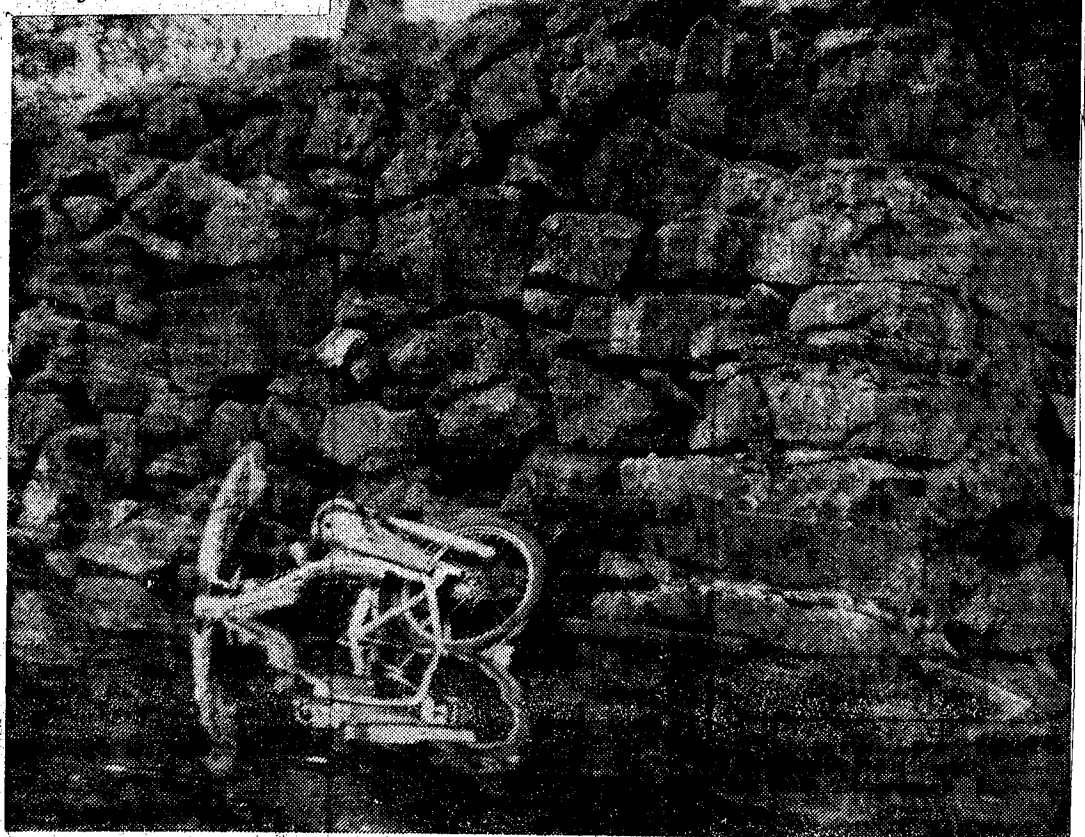
Måndag 27 juli 1970

Polismännen P.O. Ohlsson och Birger Ohlsson har rott ut med en eka och bogserar den döda kroppen i land.

30-årige Anders Halvarsson.

Mopeden låg i vattnet upp och ned intill den lodrätta stenmuren och Halvarsson hade kört av vägen alldeles där bron börjar mitt för den plats där den högra polismannen står.

Förolyckades under vedkapning FÖLL RAKT ÖVER KLINGAN

SAXDALEN (DD). Karl "Knallen" Pettersson, 70 år, Saxdalen, Grängärde, omkom på lördagen vid en olyckshändelse i samband med vedkapning på sitt boställe i Saxdalen. Troligen halkade Pettersson under arbetet och föll mot den oskyddade klingan. Han sargades svårt i vänstra sidan och avled troligen snabbt på grund av blodförlusten.

Olyckan inträffade i skymningen, men det var först på söndagen som grannfrun Signe Persson, 66 år, hittade honom översnöad bredvid vedkapen.

Vid den preliminära undersökningen förbryllades polis-
männen av att någon hade stängt av strömmen till vedkapen. Man uteslöt därför inte brottsteorin. Vid en närmare under-
sökning visade det sig emellertid att Pettersson kunnat nå
avstängningsknappen omedelbart efter olyckan.

— Jag har fått så många chocker att jag är ganska gäryad nu, men det här var ändå det hemskaste jag varit med om, berättar Signe Persson, som fann den omkomne på söndagen.

— På lördagen såg jag att Karl gick över gården med klingan under armen. Han hade fått den slipad. Han frågade om jag ville följa med till kyrkan i Grängärde på söndagen. Det var sista gången jag såg honom. Dagen efter kom folk och sökte honom. Flera personer passerade bara någon meter från vedkapen utan att upptäcka honom. Men en liten grabb

Forts. på sid. 3

Den bortgångne som var bördig från Roslagen hade ett mångskiftande levnadsöde bakom sig om vilket det för kort tid sedan berättades i reportage i Ludvika Tidning där också så sent som i lördags kunde berättas om hur han glad och belåten besökte Grängesbergs redaktion vid invigningen och tackade för den hjälp han fått genom reportaget.

Anonyma givare hade då sänt honom pengar så han hade kunnat köpa fotogen för vinterbehovet vilket han var strålande glad över, då de sociala myndigheterna inte längre velat bistå honom med fotogenvärmen. Men han fick alltså ingen längre glädje av denna hjälp. Pettersson efterlämnar som närmast sörjande syskon.

G F TISDAG

1 december 1970

Nr 278

Årgång 78

R D E . G F

Saxdalsbo hittad död Förblödde vid vedkap

70-årig pensionären Karl Johan Pettersson, Saxdalen, påträffades på söndagseftermiddagen död vid sin eldrivna vedkap utanför bostaden i Saxdalen. Pettersson har av allt att döma skadat sig själv till döds när han under lördagen höll på med vedsågning. Det var grannar till den förolyckade som fattade misstankar om att någonting inte stod rätt till på söndagseftermiddagen då Pettersson inte var synlig. Efter en stunds sökande fann man den döde i knästående ställning över motorsågen.

Enligt den undersökning som

kriminalpolisen i Ludvika företagit på platsen så har olyckan troligtvis inträffat när Pettersson stängt av sågen. I det skedet har han troligtvis fallit över sågen som då skar djupt in i vänstra axelpartiet.

När man fann den döde var denne översnöad vilket tyder på att olyckan inträffat någon gång under lördagen. Pettersson bodde ensam i stugan.

Någon obduktion av den döda kroppen kommer inte att företagas då allt pekar på att det är en ren olyckshändelse.

Forts. på sid. 15

L1-reportage gav effekt:

Han fick anonyma gåvor till fotogen

En glad och tacksam pensionär är i dag Karl Johan Pettersson i Saxdalen om vilken i reportage i denna tidning för en tid sedan berättades om hans svårigheter med ett nybygge, som ser ut att stoppas i själva slutfasen genom brist på pengar och lånemöjligheter. Vi kunde i reportaget också berätta om hur Pettersson såg bekymrat på vinterkylan, då han förgäves bett att få social hjälp till fotogen för uppvärmning av sin lilla stuga, han har fått det ett par tidigare vintrar men nu fått nej från den kommunala myndigheten.

Att Pettersson är så glad i dag är för att fotogenfrågan lösts. Anonyma givare från bl. a. Nyhammar, Smedjebacken, Ludvika och Falun samt Frälsningsarmén i Ludvika har sänt bidrag, så han har fått sammanlagt 165 kr. Som fotogenen för vinterbehovet kostar 166 kr så är allt i hamn. Ett bevis på medmänniskors hjälpsamhet är väl också att lastbilschauffören som kom med fotogenleveransen helt spontant skänkte Pettersson 25 liter extra, när han hörde i vilken situation han var. Men samtidigt som Pettersson är glad så är han lite bittra på sociala myndigheter.

Karl-Johan Pettersson, Saxdalen.

—Det var här jag fann Pettersson på söndagen, förklarar fru Signe Persson, som var granne med den omkomne. Han hade fallit rakt på den oskyddade klingan. Infällda bilden. Karl Pettersson, 70 år,

Saxdalsbo föll mot sågklinga — förblödde

Åldring hittades översnöad av granne

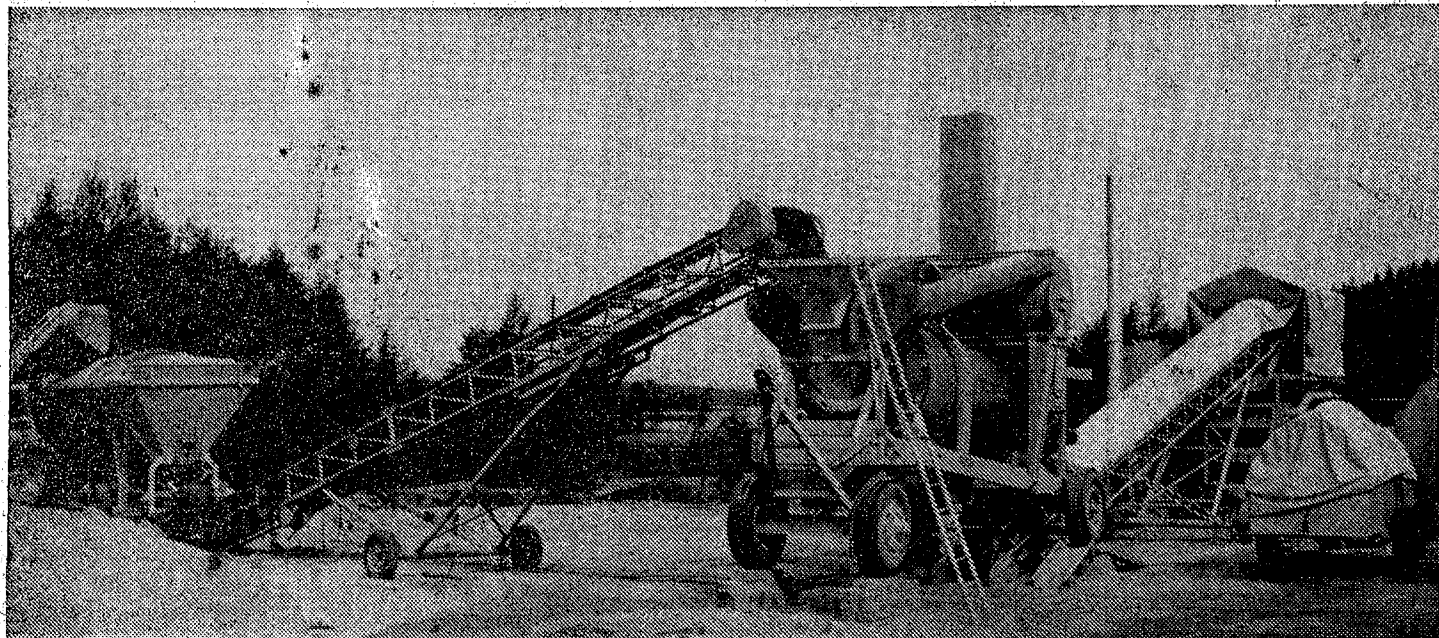
En olyckshändelse med dödlig utgång inträffade på lördagseftermiddagen i Saxdalen. 70-åriga Karl Johan Pettersson skadade sig så illa under sågningsarbete att han förblödde.

Han hittades inte förrän på söndagen och han var då död. Att olyckan inträffade redan på lördagen har polisen kommit fram till dels genom att kroppen när den fanns var täckt av snö, vilken föll natten till söndagen, samt uppgifter från grannar som hört ljudet av sågklingan vid 14-tiden på lördagen.

Det var bekanta som på söndagen skulle besöka Pettersson och fann dörren olåst och stugan tom. Man gick in och hittade honom död.

GRANGÄRDE . GRÄNGESBERG .

Bättre väg — Saxdalen Sunnansjö

Från grus till oljegrus. Tillverkningsapparaten är uppsatt vid det s.k. slamhavet i Saxdalen.

För att den nya permanenten skall komma till sin rätt krävs det ganska omfattande förarbeten och här är man i färd med att jämna ut gropar och svackor.

Vägen mellan Saxdalen och Sunnansjö kommer nu att få en bättre vägbeläggning. Förberedelserna har redan påbörjats och sedan kommer ett lager med en hårdare variant av oljegrus att läggas på med maskin. De aktuella sträckorna är genomfartsvägen i Saxdalen, vägen upp till Malbacken som är drygt en mil lång, och sträckan mellan Björnhyttan för-

bi Saxdalen och norrut till Sunnansjö.

Arbetena räknas kunna ta två veckor. Jobbet med belägningsmaskinen sysselsätter tre man och dessutom skall sju lastbilar sättas in. I anslutning till dessa vägförbättringar har ett oljegrusverk satts upp i Saxdalen och därifrån kan man med

Vägen mellan Saxdalen och Sunnansjö har under de senaste åren varit svåra att få någon färd på eftersom ett tjockt lager jäslera fortfarande finns under vägbanan. Nu blir det alltså en förbättring och de som dagligen färdas på dessa vägar kan se fram mot en tid då man slipper vä-
is för gräset utan i stället ägna

Västerbergslagen

Lastbilscentralen i Gränges startar bygge för 481.000 kr

Tre man som var med vid starten av Lastbilscentralens bygge i Grängesberg var Johan Orré, Saxdalen, Valter Lagerkvist och Frank Karlsson, Gonäs. Dom sysslade med utsättningar för det kommande bygget.

Grängesbergs Lastbilscentral började på tisdagsmorgonen förberedande arbeten för sitt garagebygge vid Industriområdet i Grängesberg. Länsarbetsnämnden har rekommenderat igångsättning och

man tog direkt denna rekommendation ad notam.

Man har inlett med utsättningar och förberett för byggarbetsplats. De lokaler man kommer att uppföra är beräknade att kosta 481.000 kr, för

detta får man garageutrymmen på 1100-1200 kvm, och personal och kontorsutrymmen på 110 kvm.

Arbetena beräknas pågå under sommaren och det hela skall vara inflyttningsklart i september.

1970 Resultat från Säfsnäsloppet

Seniorer 20 km: 1) Jan Hansson, Norbergs AIF, 1.14,26; 2) Urs Roner, Schweiz, 1.16,22; 3) Bertil Smeds, Ludvika FFI, 1.17,38; 4) Alfred Kälin, Schweiz, 1.17,39; 5) Frits Stüss, do, 1.17,42; 6) Flury Koch, do, 1.18,09; 7) Sverre Gustavsson, Klotens IS, 1.18,12; 8) Timo Mikola, Garphyttans IF, 1.18,18; 9) Björn Eriksson, Gagnefs IF, 1.18,36; 10) Janné Jansson, Ekshärads SF, 1.19,12; 11) Ake Lundberg, Ludvika FFI, 1.20,23; 12) Karl Andersson, Gagnefs IF, 1.21,43; 13) Bo Hansson, Filipstads SF, 1.22,44; 14) Bertil Pollack, Hülans IF, 1.22,59; 15) Per Ake Persson, Sunnansjö IK, 1.23,16; 16) Ake Berg, Sätters IF, 1.23,20; 17) Sören Vestman, Hällefors SK, 1.24,17; 18) Bengt Nilsson, Norbergs AIF, 1.25,26; 19) Alf Söderman, Hällefors SK, 1.25,39; 20) Lars Erik Larsson, Ludvika FFI, 1.26,04; 21) Folke Jakobsson, Sunnansjö IK, 1.26,40; 22) Sven Stensgårds, Lima IF, 1.27,42; 23) Kurt Johansson, Gagnefs IF, 1.27,45; 24) Arne Bond, Leksands IF, 1.31,12; 25) Jan Pahnke, Filipstads SF, 1.31,12.

Damer 10 km: 1) Lilian Nord, Filipstads SF, 46,38; 2) Lena Wahns, Rembo IK, 49,10; 3) Elisabeth Liner, Lesjöfors SK, 52,25; 4) Eva Arwidsson, Sä lens IF, 54,10; 5) Ulla Wahns, Rembo IK, 54,42; 6) Ann-Lis Larsson, Ulriksbergs IK, 56,15.

Damer, äldre juniorer, 5 km: 1) Maud Andersson, IFK Mora, 22,13; 2) Karin Svärdby, Sä lens IF, 23,36; 3) Maj Johansson, Sä lens IF, 23,40; 4) Christina Pahnke, Filipstads SF, 24,08; 5) Elisabeth Byström, Riddarhytte SK, 25,06; 6) Gunnel Karlsson, CRU IF, 30,17.

Damer, yngre juniorer, 5 km: 1) Ann-Sofie Schönnberg, Filipstads SF, 23,29; 2) Margit Elfsten, do, 25,23; 3) Susann Andersson, Ulriksbergs IK, 27,19; 4) Annika Andersson, Hällefors SK, 27,27; 5) Ann-Christin Flink, Ställbergs IK, 28,58; 6) Gudrun Dammer, Hällefors SK, 29,46.

Herrar, äldre juniorer, 10 km: 1) Anders Torstensson, Kopparbergs IF, 36,41; 2) Sven-Erik Hammar, Malungs IF, 37,09; 3) Ulf Andersson, Norbergs AIF, 38,18; 4) Håkan Björning, do, 38,30; 5) Jan Creutzer, CRU IF, 38,53; 6) Bo-Ingvar Westling, Bjursås IK, 40,22.

Herrar, yngre juniorer, 10 km: 1) Roger Nyström, Rembo, 38,20; 2) Karl Impola, Klotens IS, 40,33; 3) Lars-Erik Thorberg, Saxdalens IF, 40,58; 4) Svante Björnsson, Ställbergs IK, 41,04; 5) Urban Andersson, Ulriksbergs IK, 41,12; 6) Lennart Lindkvist, Kopparbergs IF, 41,56; 8) Ingvar Nilsson, Hällefors SK, 42,23; 9) Roger Andersson, do, 42,54; 11) Mats Pihl, do, 44,00; 14) Roger Igelström, Källbottens IK, 47,15; 15) Ingemar Nordkvist, Ludvika FFI, 47,52; 16) Gunde Persson, Hällefors SK, 48,01.

Pojkar födda 1954-1955, 5 km: 1) Lennart Jansson, Filipstads SF, 19,17; 2) Anders Skog, do, 20,13; 3) Sven Erik Aman, Norbergs AIF, 20,34; 4) Stefan Andersson, Ludvika FFI, 20,52; 5) Håkan Camitz, SK Trim, 20,53; 6) Torleif Jansson, Filipstads SF, 20,56; 9) Jan Olov Stridsberg, Ludvika FFI, 21,32; 11) Benny Persson, Ulriksbergs IK, 21,52; 13) Torbjörn Saxin, Hällefors SK, 22,12; 15) Lars Johansson, do, 22,12.

Venäläinen, do, 23,36; 19) Christer Hammarström, do, 23,51; 20) Sven Ake Hultman, Hällefors SK, 23,55; 21) Stig Karlsson, do, 24,02; 23) Göran Nord, Ulriksbergs IK, 24,42; 24) Ingemar Karlsson, do, 24,43; 25) Gert Ake Flink, Ställbergs IK, 25,42; 26) Conny Andersson, Saxdalens IF, 25,49.

Pojkar födda 1956-57, 2,5 km: 1) Conny Vestlund, Granbergssdal, 10,12; 2) Per Rapp, Ulriksbergs IK, 10,17; 3) Tomas Strand, Hällefors SK, 10,45; 4) Christer Nilsson, Hällefors SK, 10,47; 5) Anders Holmkvist, Norbergs AIF, 10,51; 6) Leif Svensson, Filipstads SF, 10,59; 11) Krister Johansson, Ludvika FFI, 11,44; 13) Jan-Erik Jonsson, Ludvika FFI, 11,48; 14) Johanni Impola, Klotens IS, 11,50; 15) Christer Gustavsson, Hällefors SK, 11,52; 16) Peter Olsson, do, 11,54; 18) Ove Persson, Klotens IS, 12,08; 21) Sven-Erik Bergström, Stollbergs SK, 12,11; 23) Robert Andersson, Ludvika FFI, 12,37; 25) Mats Eriksson, Hällefors SK, 12,41; 26) Ove Larsson, Ulriksbergs IK, 12,47; 27) Eje Lönnström, Klotens IS, 12,50; 29) Björn Sterner, Saxdalens IF, 12,58; 30) Kaj Johansson, Ulriksbergs IK, 13,03; 31) Mikael Uitto, do, 13,22; 32) Anders Knutsson, do, 13,32; 33) Hans Haglund, Saxdalens IF, 14,01; 35) Mats Karlsson, do, 14,15.

Flickor födda 1956-57, 2,5 km: 1) Anita Salander, Malingsbo IF, 11,51; 2) Karina Lövgren, Filipstads SF, 11,54; 3) Britt Dahlgren, do, 12,04; 4) Lena Edlund, do, 12,21; 5) Marita Tegström, Hällefors SK, 12,24; 6) Lena Pettersson, Hagfors SF, 12,31; 7) Astrid Karlsson, Saxdalens IF, 12,38; 7) Monica Lövgren, Filipstads SF, 12,38; 10) Mona Andersson, Hällefors SK, 12,52; 11) Anne Erikäinen, do, 13,07; 12) Leena Ruskonmäki, do, 13,11; 13) Ulla Poutainen, Ställbergs IK, 13,12; 14) Kristina Nilsson, Hällefors SK, 13,23; 15) Kerstin Nordén, Ulriksbergs IK, 13,24; 16) Lena Östling, Ludvika FFI, 13,28; 19) Pia Andersson, Saxdalens IF, 14,21; 20) Annika Larsson, do, 14,47; 21) Gun Eriksson, do, 15,03.

Bra anfallsbredd Saxdalens vapen vid derbyseger

Saxdalens IF vann överlägset botten derbyt mot Östansbo IS på lördagseftermiddagen på Furuliden. Motståndet var emellertid mycket svagt och slutresultatet blev 6-0 efter 3-0 i halvtid. Resultatet var mycket rättvist då skillnaden mellan lagen var mycket stor. Saxdalen hade metod och tanke i sitt spel medan Östansbos spelare på ett beklagligt sätt irrade omkring på planen i hela nittio minuter.

Starkaste lagdelen i SIF var anfalliet. Man spelade efter gammalt mönster med fem man i kedjan och det slog väl ut. Ideliga målchanser skapades och det var tack vare bredden på anfalliet.

I Saxdalen lyckades målvakten Lennart Karlsson bra. I försvaret gjorde Nils Nyström en bra insats. Han agerade som en slags stopkvast bakom det övriga försvaret och tog hand om de flesta bollar som Östansbo anfalliet spelade upp. Håkan Persson gjorde också en bra insats. Han är "tänkande August" i Saxdalen och svarade för de flesta uppspelen.

Hela SIF-kedjan lyckades som sagt bra. Bror Bergkvist framstod

emellertid som den bästa och god hjälp hade han framför allt av energiska Ingvar Heed och Per-Ake Persson.

MALVAKTEN BÄST

I Östansbo förtjänar målvakten Raimo Sarpakaari, trots alla baklängesmålen, beröm. För övrigt var det endast Sven Eriksson i anfalliet som försökte spela fotboll, men han hade alltför dålig hjälp.

Målen: 1-0 Bror Bergkvist; 2-0 Per-Ake Persson; 3-0 Ingvar Heed; 4-0 Lasse Persson; 5-0 Per-Ake Persson; 6-0 Sören Andersson.

Domare var Ingvar Andersson. Borlänge inför ett femtiotal åskådare.

THORD BENGTTSSON

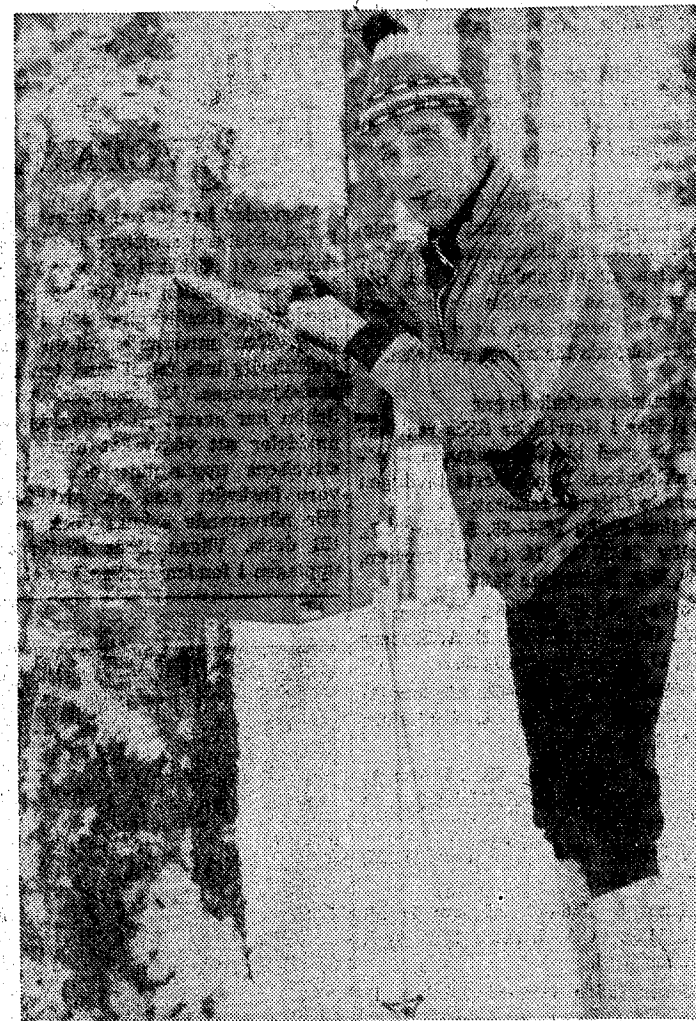
Trevlig match på Furuliden i går

Saxdalens ytterhalv Sven-Olov Höglunds gamla hemklubb, SK Elvan från Enköping, gästade på söndagen Saxdalen och en vänskapsmatch stod naturligtvis på programmet. Matchen spelades på Furuliden och blev en trevlig tillställning med öppet spel och många mål. Hela tio stycken skulle det bli och det fördelade sig så att Saxdalen vann med 6-4.

Efter elva minuters spel började målandet då Bror Bergkvist efter elegant samspel med Lasse Persson kunde göra 1-0. Sedan dröjde det ända till den 30:e minuten innan Per-Ake Persson gjorde 2-0. Reducerade gjorde därpå SK Elvan och det var Torbjörn Larsson, som var målskytt. Halvtidsresultatet 3-1 fastställdes av Bror Bergkvist.

Några minuter efter avspark i andra halvlek blev Saxdalens målvakt Alf Ake Hed skadad och Håkan Persson övertog hans plats mellan stolparna. Saxdalen hade

tidigare tagit in sin 12:e man Leif Rosén och det blev nu dags för den 13:e mannen Rune Heij att göra entré. Dessa två stod också för de nästkommande målen. Leif gjorde 4-1 och Rune 5-1. Hans Låås spädde därpå på till 6-1 men sedan sa Elvanförsvaret stopp. Istället reducerade de till 6-2 genom Håkan Evengård. 6-3 gjorde Kjell Klarbo och slutresultatet 6-4 fastställdes Håkan Evengård endast några sekunder före det att den utmärkte domaren Rolf Persson blåst i pipan för full tid.

En av söndagens "motionärer" i Saxdalsspåret var Harry Högberg från Grängesberg som här fyller i sitt startkort.

Flitiga motionärer finns även i Saxdalen

Det är väl starkt gjort i den här lilla byn med över 1.000 skidprov på en månad, säger en mäktig glad och belåten "skidgeneral" i Saxdalen, Rune Heij, sedan på söndagskvällen den senaste veckans prov i elljusspåret räknats in. 323 åkte femkilometersspåret den gångna veckan och därmed har sammanlagda siffran från starten på nyårsdagen passerat 1.000. Det tycker jag är verkligt strongt.

Jag lovade Gränges-Korpen innan vi satte igång, att jag skulle se till så vi i Saxdalen skulle bidra med 3.000 prov och det tycks inte vara svårt att klara det, slutar Heij.

— Tissa

Sista midsommarfesten vid Jan-Hans

Så var det då färdigdansat vid Jan-Hans, Saxdalens äldsta ännu bevarade gård. Här har saxdalsborna under de senaste åren firat midsommar med majstångsresning på midsommaraftonen och dans och lekar. I år var det väl med ett visst vemod som byborna samlades, ty det var sista året som man kunde fira midsommar på det natursköna tunet. Marken är såld och kommer att exploateras som bostadstomter. Men i år var det i alla fall fullrulle på midsommaraftonen, familjerna går ihop och svarar gemensamt för arr-

stängen bars omkring och sattes på plats av starka karlar. Och sedan började dansen med fotbollsseset Nicke Nyström som lekledare. Tage Sterner fiol, Vivi Sterner gitarr, Käthi Karlsson fiol och Olle Axelson gitarr svarade för musiken till danslekarna och kvartetten underhöll dessutom med vacker sång. Bland den talrika publiken märktes den tyska fotbollstruppen som tidigare på dagen spelat mot Saxdalen, och spelarna med fruar deltog även livligt i dansen kring majstången, mycket imponerade av det svenska

flitigt i elden under midsommaren och gav en grann uppvisning i den lika granna omgivningen.

1970

Hasse

IFK kostade på sig straffmiss Derbyt blev en ojämn historia

Saxdalen hade ingen chans derby på Furuliden mot IFK i lördagens Västerbergslagsderby på Furuliden mot IFK Ludvika. Visserligen låg första bollen i nät bakom Ludvikamålvakten efter 5 minuter ditprickad av Per-Ake Persson, tyvärr var det redan låst för offside. Att det efter 2-0 för Ludvika i första halvlek blev bara 2-3 får tas som ett underkännande av Ludvikaförsvarens förmåga att göra mål.

Hasse Lindblom blev matchvinnare med två mål. Det första en verklig raritet, avfyrat och välmarkerat en bit utanför strafflinjen. Det andra en ren skänk av Saxdalsbacken Lennart Karlsson som hade tänkt sig en passning till målvakten Lennart Eklund. Bollen hamnade istället mitt för kängorna på framfusige Hasse Lindblom. A andra sidan kostade den sistnämnde på sig att slå en

straffspark utanför.

Hasse Lindbloms kedjekollega Jackie Jansson märktes inte nämnvärt före pausen, men fick tydligen injektion i pausen och stängades sedan flitigt med hemmaförsvaret. Före pausen var ytern Sven Persson pigast och "Sven Persson Show" roade också publiken kommenterar på äkta Sunnansjömål. Det är tydligen en lärare som förstår konsten att ha roligt när han spelar boll. Christer Lundberg om jobbade så friskt i början, försvann i 2:a halvlek men var påpasslig med sitt mål. I försvaret ett jättefång rosor till store Loris Tomminich. Han tog hand om nästan allt som Saxdalen försökte åstadkomma i anfallsväg och hade bästa assistansen av Christer Uenmar. Thomas Nilsson har kvar sina gamla synder med ojuste spel. Sedan han dragit på sig en varning var lagledningen förständig nog att plocka honom från banan. Saxdalen, som i år åderlätts på sex spelare fick nu också klara sig utan Bror

Bergkvist och Bengt Andersson. Mot den bakgrunden gjorde försvaret bra ifrån sig med något undantag. Lennart Eklund var bra som vänligt men överglänstes av Nils Nyström.

Förlorade vad

Hasse Lindbloms överraskande stänkare som gav 0-1 kom i 19: min och den gratismacka han fick av Lennart Karlsson kom i 37:e min. I andra halvlek noterades en briljant räddning av Eklund på Lindbloms närskött innan 0-3 kom i 27 min. Christer Lundberg stack blixtnabbt på en rak passning och hann före utrusande mål-Eklund. Och så 8 min före slutet, den lama straffsparken utanför av Lindblom efter en fällning.

Ingvar Eriksson, Morgårdshammar dömde inför c:a 200 åskådare. Även om han inte var perfekt så tycker vi han hade betydligt mera rätt än såväl spelare som publik ofta gjorde gällande. Men det var synd om honom efter matchen, då han genom

ett vad i halvtidspausen måste äta upp en sittsoffa. Men vi fick inte tillfälle att vara med och kontrollera den "flisiga" måltiden!

Brother.

SAGT PÅ FURULIDEN:

IFK LUDVIKAS KALLE WIEG: Vi vann ju och var överlägsna, men vårt spel var förstås inte vad man skulle önskat sig. Roligt att se Loris Tomminichs spel och så naturligtvis målskytten Hasse Lindblom.

SAXDALENS "SLÄVDRIVARE"

AKE LARSSON: Med sex man borta av fjolårslaget, och nu två ytterligare till den här matchen, är det förstås svårt att bjuda Ludvika på ordentligt motstånd. Men jag tycker grabbarna skötte sig bra trots allt och försvaret gjorde då en kämpamatch. Vi har problem med att kunna göra mål vilket är mindre angenämt.

Något av favoriter var de tre som på bilden är klara för start: 12 Lars Engström, 11 Hans-Erik Florman och 55 Trygve Ottosson. Florman och Ottosson vann också sina klasser, medan Engström hamnade på 3:e plats.

SVÅRT FÖRE I SAXDALEN VID SKOLSKIDTÄVLINGAR

Det blev mycket hårt för de som inte lyckats med att finna "rätt smörja" vid fredagens skolskidtävlingar i Saxdalen för mellanstadieklasser i Saxdalen och Grängesberg. Vädret var inte det allra bästa, då det hade fallit nära ett par decimeter våt nysnö. Det blev således vällningsföre och det var inte i alla klasser som de bästa skidåkarna kunde fira triumfer.

Men det var dock i flertalet klasser som "favoriterna" segrade.

I pojkar klass 6 segrade Trygve Ottosson, Saxdalen. I pojkar klass 5 segrade Hans-Erik Florman, Västra skolan, Grängesberg. Inga-Britt Sand tog segern bland flickorna i klass 6; hon går i Norra skolan. Lena Dahl segrade bland flickor klass 5 och i flickor klass 4 segrade Anneli Paananen. Femmans flickor såg Lena Dahl, Östra skolan, som vinnare. Medan Mats Dahl, Östra, segrade i pojkar klass 4, här var konkurrensen knivskarp; endast 1 sekund skilde till andre man Lennart Svedin, Västra.

Resultat (förkortningar på skolor: Ö = Östra skolan, Gränges-

berg; V = Västra skolan, Grängesberg; N = Norra skolan, Grängesberg; Sx = Saxdalens skola):

Gossar, klass 4: 1) Mats Dahl Ö, 9.27; 2) Lennart Svedin 4V, 9.28; 3) Tommy Routsalainen 4Sx, 9.34; 4) Håkan Hyvärinen V, 10.08; 5) Torbjörn Arvidsson Sx, 10.29; 6) Christer Larsson Ö, 10.52.

Flickor, klass 5: 1) Lena Dahl Ö, 9.26; 2) Anneli Hedin Ö, 9.39; 3) Gun Liljequist Ö, 10.38; 4) Anita Wenstedt Ö, 10.53; 5) Christina Carlsson Ö, 11.14; 6) Marit Karlsson N, 11.17; 7) Pirja Anttila Ö, 11.17.

Flickor, klass 4: 1) Anneli Paananen V, 11.13; 2) Birgitta Haurula V, 11.34; 3) Maria Nergård V, 11.35; 4) Barbro Ruus Sx, 11.39; 5) Siv

Hedman N, 11.45; 6) Lena Söderlund Ö, 11.53.

Gossar, klass 5: 1) Hans-Erik Florman V, 8.11; 2) Mats Wallmar Sx, 8.26; 3) Lars Engström Sx, 8.38; 4) Bo Furunäs V, 8.58; 5) Sven-Erik Backman N, 9.06; 6) Arne Nilsson Ö, 9.16.

Flickor, klass 6: 1) Inga-Britt Sand N, 14.47; 2) Lisbeth Jansson Sx, 15.24; 3) Ann-Christin Andersson Sx, 16.17; 4) Lisbeth Jakobsen Sx, 17.45.

Gossar, klass 6: 1) Trygve Ottosson Sx, 12.44; 2) Tore Rosén N,

En annorlunda nick provar Christer Lundberg på. Han nickade bollen rätt ned i marken och den studsade mot tomt mål, men föregående nog lätt över krysset.

Hembygdshögtid i Grangärde kyrka

Saxdalens folkdanslag dansar på kyrkvallen.

Det har blivit en tradition med Hembygdshögtid i Grangärde kyrka varje midsommardag. Så även i år. Talre var denna gång Christian Duhne. Kyrkokören under Sigurd Karlssons ledning sjöng bl.a. "Skåden liljorna". Spelmän ur Saxdalens folkdanslag spelade en låt av Mockfjärdsspelmannen Anders Fri-sell. Donald Häggkvist spelade på orgel bl.a. Oscar Lindbergs "Gammal fäbodpsalm". Karl Gustav Malmgren medverkade med trumpet. Efter högtiden inne i kyrkan vidtog den traditionella uppvisningen på kyrkvallen av Saxdalens folkdanslag. Här medverkade även kören som sjöng "Dala Wägvisare" (Om som-maren sköna). Det var inte den vanliga tillslut-ningen på kyrkvallen, men liksom

Fredagen den 9 oktober 1970

Inga ungdomsledarproblem hos Saxdalens Unga Örnar

I Saxdalen har man inte, som på så många andra och större orter, besvär med att få ledare till ungdomsverksamheten. Unga Örnar i samhället har ungefär fyrti-talet barn engagerade. Till dessa har man inte mindre än dussinet ledare, vilket gör att ingen ledare har fler än en grupp. För när-varande finns två pysselgrupper, en emalj-, en batik, och en bordtennisgrupp igång. Dessutom har man en grupp Solörnar, dvs de barn som ännu inte nått upp till skolåldern.

Vad bordtennisgruppen sysslar med är ganska klart men de öv-riga tarvar kanske en förklaring. Pysselgruppen sysslar med lite av varje, arbeten i läder, mos-saikarbeten, målning och appli-kationer av olika slag. Dessa grupper sysslar också med lekar och sång. Emaljarbetena går så till att man på kopparplåt brän-ner fast färgpulver. På detta sätt tillverkar man bl.a. halssmycken, manschettknappar, askfat och tav-lor.

I höst och till våren kommer det dessutom en gång i veckan att bjudas på film för samtliga grupper.

Det är en halv timme långa av-snitt av först Saltkråkan och se-nare Pippi Långstrump som bar-nen kommer att få se varje vecka under tio veckor.

Unga Örnar startades i Saxdalen av Ketty och Rune Karlsson för en del år sedan. Man verksam-

gång tidigare.

Unga Örnar förfogar också över en egen lokal i Saxdalen. En helt förträfflig lokal för verksamhet av detta slag. Den består av tre små rum med tillgång till vat-ten. Det finns förutom de pyssel man bjuder barnen även tillgång till sällskapsspel och liknande. Barnen representerar alla åld-rar från 4 upp till 15 år.

Huvudansvariga för verksam-

heten är "styrelsen" Birgitta Persson, Ebba Fridlund, Ingrid Engström, Lilly Persson.

Den lilla byns ungdomar har med denna verksamhet något att sysselsätta sig med och det an-ses, för en plats av Saxdalens karaktär, vara mycket värdefullt.

Men den goda tillgången på fe-dare man har finns alla möjlig-heter att verksamheten också kommer att fortsätta.

REGEMENTSMÄSTARE

REGEMENTSFINALEN i fotboll spelades på torsdagen på Dalavallen. Agerande lag var 3. kompaniet och kasernkompaniet och det förstnämnda laget vann med 4-0 efter 2-0 i paus. Det var trevlig fotboll trots det svärbemästrade underlaget men så fanns det enbart aktiva pojkar i de båda lägren. Målgörare för 3 komp. var Jan Lindström, Bertil Sundlöf, Jan Ar-velin och Kåre Jonsson men på bilden nedan saknas den sistnämnde som var avbytare. Poj-karna är st. fr. v. Jan Trollnäs, lagl. Jan Lindström, Krylbo, Leif Liss, Sägmyra, Kenneth Ljunggren, Falu BS, Bertil Sundlöf, Långshyttan, Jan Arvelin, Mora, Kjell Nilsson, Vansbro. Framför fr. v. Jan Bouvin, Skinnskatteberg, Lars Arvidsson, Grängesberg, Alf Åke Heed, Saxdalen, Sverker Eljans, Björbo och Håkan Karlsson, Stora Tuna.

cillegång till sällskapsspel av olika slag har man i Unga Örnlokalen i Saxdalen. Här är det 9-åringarna i

Tisdagen den 13 oktober 1970

SABOTAGE mot Saxdalens el-ljusbana!

Ledningen inom skidsektionen i Saxdalen är inte särskilt gla-da i dag. Man har nämligen i samband med arbeten vid byns elljusspår upptäckt att någon med luftgevär skjuttit sönder ett flertal lampor. Det är närmare bestämt 32 lampor som gått deta öde till mötes, dessutom har en del av skärmarna genombor-rats av hagel.

Man har även fått fram att det är ett par 12-åriga pojkar som varit framme men att dessa en-dast erkänt en del av skadegö-relsen. Vem som ställt till den relsen. Vem som ställt till det övriga vet man inte. Man över-väger inom skidsektionen att polisänmäla tilltaget för att på så sätt få fram den skyldige.

Den lilla idrottsföreningen lägger ner massor av frivilligt arbete på att hålla elljusspåret tillgängligt för hela byns befolk-ning, det är givet att man då blir besviken när sedan någon på detta sätt saboterar arbetet och åsamkar föreningen extra kost-nader.

Man jobbar för närvarande för fullt med att göra banan lör-dning inför vintern. Det sprängs sten, breddas och fylls upp vid dikesövergångar o d.

Ny badplats i Saxdalen

Grangärde kommuns fritids-nämnd höll sammanträde i kom-munalkontoret i Grängesberg på onsdagen. Man behandlade en del bordlagda ärenden där bla frågan om ett vandrarhem åter fanns med. Man beslutade återigen att avvaka i denna fråga för att få möj-lighet att finna något lämpligare alternativ än den Hammarska fas-tigheten i Grangärde, som varit på förslag. Nämnden skall göra en rundtur i kommunen under juni för att bese en del aktuella saker. Då finns vandrarhemsförslaget med i bilden.

Man har också med anledning av utredning angående fotbollsplanen, i Sunnansjö, beslutat att rusta upp den befintliga planen, då det är svårt att finna ett alternativ för en ny plan.

När det gäller en del arbeten vid Rämshyttans turistgård har man ställt frågor till Naturvårdsverket om det finns möjlighet till anslag däri-från.

Arbetsutskottet inom nämnden har tillsammans med Saxbergsgru-vans fritidsgrupp tittat på proble-met med badplats i Saxdalen. Man föreslår byggnadsnämnden att göra upp ett byggnads- och kostnadsför-slag baserat på den modell som ut-arbetats för en badplats bakom sko-lan i Saxdalen. Även här finns möj-lighet till anslag från Naturvårdsver-ket. Dessutom kan det finnas vissa utsikter till anslag ur en fond vid Bollidenbolaget.

Den naturvårdsinventering som skall göras i kommunen har endast

Torsdagen den 31 december 1970

Grangärde kommunalfullmäktige samlades för sista gången på Vårdshuset i Gränges

Grangärde kommunalfullmäktige visade debattlusta även vid sitt sista historiska sammanträde som hölls vid Östra skolan i Grängesberg på onsdagskvällen. Den "sista kampen" kom att stå om något så blygsamt som en materialbod vid Östra skolans gymnastikhall.

Kommunalfullmäktigen hade tillstyrkt 20.000 kr men på förslag av hr Rune Karlsson beslöt att byggnadskommittén för skolan skulle få disponera 25.000 kr för boden. Något som

betyder att boden blir tolv kvadratmeter större och att man samtidigt kan här placera en avregistrerad lastbil att använda vid spolning av isbanan invid skolan. Beslutet fattades efter voteringsrösterna 19-12. Mot beslutet reserverade sig hr Gösta Jönsson.

Vid sista sammanträdet medverkade arkitekt Erik Olof Holmberg och byggnadsnämndens ordf Holger Törnqvist och orienterade om den reviderade generalplanen för Gräng-

Kommunalfullmäktige inledde med att godkänna att erforderliga medel anvisas för den supé som anordnades på Vårdshuset i Grängesberg senare på kvällen i anslutning till kommunsammanslagningen.

Godkändes att reserverade medel från 1969 års bokslut med 133.500 kr överfördes till kommunalfullmäktiges förfogande för oförutsedda behov, 25.000 kr som anvisats till leksskola i Sunnansjö återfördes också till kom. fullmäktiges oförutsedda behov.

Nyhammars pensionärsförening beviljades bidrag med 2.100 kr som hyresbidrag för 1971 för lokal vid Abäckshyttan. Föreningen tillskjuter själv 300 kr till årshyran för lokalen.

Grangärde Biodlareförening beviljades bidrag med 200 kr för verksamheten under innevarande år.

Fastighetsdelegationen beviljades tilläggsanslag med sammanlagt 121.200 kr för täckande av anslagsöverskridanden. Sålunda anvisades till Rättarbygg-

naden, Grangärde, 35.500 kr, apoteket Sunnansjö, 6.700, fd Abborrbergs skola 4.000, Nyhammars bad- och tvätt 6.000, Grängesbergs vattenverk 20.000, kommunala förbättringslån och bidrag till enskilda va-anläggningar 15.000, komplettering av väledningar vid Enbacken - Furuvägen i Grängesberg 14.000 samt beräknad kostnad för folk- och bostadsräkning 20.000.

Andring av byggnadsplan för Laritstorp i Grängesberg samt byggnadsplan för nytt bostadsområde öster om Björkallén, benämnt Östra Laritstorp godkändes av fullmäktige och skall översändas till länsstyrelsen för fastställelse.

Besluts att till Stiftelsen Kiholms Hälsohem försälja ett markområde invid Tallmogården i Sunnansjö omfattande ca 13.700 kvm och till en köpekilling av 15.000 kr.

Kom. fullmäktige godkände förvärv av fastigheten Norrbo 38:18 i Grangärde för en kostnad av 50.287 kr. Avsikten är att

kommunen skall försälja fastigheten.

Stiftelsen Grangärdehem bifölls ansökan om kommunal borgen för statliga bostadslån, dels för fastigheten Grängesbergs gruvvallmäning 1:112 för 845.000 kr samt för fastigheten Sunnansjö 18:4 för 552.000 kr.

Björnbergets arbetares byggnadsförening beviljades bidrag med 7.000 kr för installation av oljeeldning i Folkets Hus, Hörks hage.

Fullmäktige godkände förslag till utvidgning av byggnadsplan för del av fastigheten Saxhyttan 4:72 i Grangärde.

En hemställan från fritidsnämnden om anslag för underhåll av isbanor under 1969 beviljades med 7.000 kr.

Besluts att till Stiftelsen Grangärdehem avyttra ett markområde i Saxdalen, där kedjehus skall uppföras. Tomtpriset blir kr 2.66 per kvm.

Justering av generalplanen för Grängesberg godkändes av fullmäktige.

esberg. Innan ordförande Torsten Fredriksson slog klubban i bordet för sista gången framförde han ett tack till ledamöterna och underströk det goda samarbetet. Han önskade även framgång för den nya storkommunen även om han fann samarbetet tveksamt hittills. Fullmäktiges vice ordf Einar Haag tackade hr Fredriksson för hans schvung med klubban i Grangärde-fullmäktige.

Forts. andra sidan

Ordförande i Grangärde kommunalfullmäktige Torsten Fredriksson slår grangärdeklubban i bordet för sista gången.

Bra anfallsbredd Saxdalens vapen vid derbyseger

Saxdalens IF vann överlägset botten derbyt mot Östansbo IS på lördagseftermiddagen på Furuliden. Motståndet var emellertid mycket svagt och slutresultatet blev 6-0 efter 3-0 i halvtid. Resultatet var mycket rättvist då skillnaden mellan lagen var mycket stor. Saxdalen hade metod och tanke i sitt spel medan Östansbos spelare på ett beklagligt sätt irrade omkring på planen i hela nittio minuter.

Starkaste lagdelen i SIF var anfall. Man spelade efter gammalt mönster med fem man i kedjan och det slog väl ut. Ideliga målchanser skapades och det var tack vare bredden på anfall.

I Saxdalen lyckades målvakten Lennart Karlsson bra. I försvaret gjorde Nils Nyström en bra insats. Han agerade som en slags stopkvast bakom det övriga försvaret och tog hand om de flesta bollar som Östansbo anfall spelade upp. Håkan Persson gjorde också en bra insats. Han är "tänkande August" i Saxdalen och svarade för de flesta uppspelen.

Hela SIF-kedjan lyckades som sagt bra. Bror Bergkvist framstod

emellertid som den bästa och god hjälp hade han framför allt av energiska Ingvar Heed och Per-Ake Persson.

MALVAKTEN BÄST

I Östansbo förtjänar målvakten Raimo Sarpakaari, trots alla baklängesmålen, beröm. För övrigt var det endast Sven Eriksson i anfall som försökte spela fotboll, men han hade alltför dålig hjälp.

Målen: 1-0 Bror Bergkvist; 2-0 Per-Ake Persson; 3-0 Ingvar Heed; 4-0 Lasse Persson; 5-0 Per-Ake Persson; 6-0 Sören Andersson.

Domare var Ingvar Andersson. Borlänge inför ett femtiotal åskådare.

THORD BENGTTSSON

Saxdalen spelade oavgjort

Saxdalens IF och Stora Tuna delade broderligt på potten i lördagens vänskapsmatch i fotboll. Matchen som spelades i Stora Tuna, slutade 3-3 efter det att Saxdalen i halvtid haft ledningen med 2-0. Någon större match blev det aldrig. Detta till stor del beroende på den mycket dåliga planen och att det var första matchen för säsongen för de båda lagen.

Resultatet 3-3 var helt rättvist i dag, menar Saxdalens lagledare Hans Åke Jakobsson. Och trots att vi nu släppte en tvåmålsledning är jag helt nöjd med mina grabbar.

Saxdalen öppnade som sagt matchen bäst. Redan i inledningen kunde Bror Bergkvist ge gästerna ledningen med 1-0. I slutet av halvan var det sedan dags för 2-0, målskytt denna gång var Per Åke Persson.

Men i den andra halvan kom Stora Tuna tillbaka och kunde gå upp och kvittera och till slut även ta ledningen med 3-2. Saxdalens kvittering kom sedan på en sträff inslagen av Göran Persson. Trots ypperliga chanser för de båda lagen under slutminuterna stod sig resultatet 3-3 matchen ut.

I Saxdalen övertygade mycket stort Bror Bergkvist och Per Åke Persson i kedjan, Nils Nyström på centerhalven och Sören Andersson på

Trevlig match på Furuliden i går

Saxdalens ytterhalv Sven-Olov Höglunds gamla hemklubb, SK Elvan från Enköping, gästade på söndagen Saxdalen och en vänskapsmatch stod naturligtvis på programmet. Matchen spelades på Furuliden och blev en trevlig tillställning med öppet spel och många mål. Hela tio stycken skulle det bli och det fördelade sig så att Saxdalen vann med 6-4.

Efter elva minuters spel började målandet då Bror Bergkvist efter elegant samspel med Lasse Persson kunde göra 1-0. Sedan dröjde det ända till den 30:e minuten innan Per-Ake Persson gjorde 2-0. Reducerade gjorde därpå SK Elvan och det var Torbjörn Larsson, som var målskytt. Halvtidsresultatet 3-1 fastställdes av Bror Bergkvist.

Några minuter efter avspark i andra halvlek blev Saxdalens målvakt Alf Åke Hed skadad och Håkan Persson övertog hans plats mellan stolparna. Saxdalen hade

tidigare tagit in sin 12:e man Leif Rosén och det blev nu dags för den 13:e mannen Rune Heij att göra entré. Dessa två stod också för de nästkommande målen. Leif gjorde 4-1 och Rune 5-1. Hans Låås spädde därpå på till 6-1 men sedan sa Elvanförsvaret stopp. Istället reducerade de till 6-2 genom Håkan Evengård. 6-3 gjorde Kjell Klarbo och slutresultatet 6-4 fastställde Håkan Evengård endast några sekunder före det att den utmärkte domaren Rolf Persson blåst i pipan för full tid.

Hedersgäster vid Grangärde kommuns "gravöl" på Grängesbergs Vårdshus var veteranerna C. O. Lind, Saxdalen, sittande, samt Algot Hjorth och Ernst Andersson, Grängesberg.

— Vi har inga medaljer och inga förtjänsttecken utan harenbart kommit hit för att ha det trivsamt tillsammans, framhöll ordförande i Grangärde kommunalfullmäktige när han på onsdagskvällen välkomsthälsade vid kommunens "gravöl" på vårdshuset i Grängesberg. Ca 125 förtroendemän och kommunalt anställda var med vid denna sista sammankomst. Tre hedersgäster återfanns vid honorärbordet, nämligen C. O. Lind, Saxdalen — han var kommunalt verksam redan från början när kom. fullmäktigeinstitutionen infördes år 1919. Algot Hjorth med bl a 31 år i kom. fullmäktige samt Ernst Andersson med mycket lång tid bakom sig som revisor i Grangärde kommun.

Stämningen blev också god under kvällen med både hjortstek, päron i punchsås och en skål för den nya storkommunen. Hr Torsten Fredriksson gav också mitt i den välsmakande maten en antydning om en på senare tid så aktuell önskan.

— Det kan diskuteras vem som är värdig och i vilka fall inte ta det så här, var hans kommentar.

I det trivsamma programmet ingick även underhållning av medlemmar i gruppen "Visor vid Väsmän" samt historiska glimtar om Grangärde kommun. Möjlighet fanns också i slutklämmen att ta en svängom vid grangärdeavskedet...

NYHAMMARS PENSIONÄRSFÖRENING anordnar julfest torsdagen den 7 januari i Nyhammars Folkets Hus. Man får medverka av trubaduren Nils Birgersson samt fotografen Lennart Franzén. Bussar kommer att hämta vid Laxsjön, Saxhyttan, Grangärde station och Grangärde torg.

Nytt presidium i Grangärde

Som omtalades redan i gårdagens tidning beslöt Grangärde kyrkofullmäktige vid sitt sammanträde i Grängesberg på tisdagskvällen att öka ut fullmäktiges presidium från två till tre personer.

Grangärde hälsovårdsnämnd höll sista sammanträdet

Det har varit många "historiska" sammanträden inom Grangärde kommun under de senaste veckorna. På tisdagen var det hälsovårdsnämnden som sammanträdde för sista gången. Det var inga större frågor man hade att behandla utan det var några löpande ärenden som återstod. Hälsovårdskonsulent Göran Bohlin var närvarande och presenterade bl a byggnadsplan för fritidsbebyggelse vid Råmshyttan.

Här blev nämnden dock tvungen att avslå den föreliggande lösningen av avloppsfrågan för fritidshusen. Den kommer att hän-skjutas till den nya nämnden inom Ludvika storkommun.

Inventering av utsläppen från fastigheter vid sjöarna Björken, Bysjön och Saxen. Man kommer nu att gå ut med en cirkulärskrivelse till berörda fastighetsägare där dessa uppmanas att ordna till sina avloppsutsläpp. I tveksamma fall kan fastighetsägarna vända sig till nämnden och få hjälp och råd.

I övrigt var det som sagt inga större saker, som behandlades innan ordf. Sigurd Karlsson slog klubban i bordet för sista gången.

Efter sammanträdet träffades ledamöterna på Vårdshuset för en enkel jultallrik. Det senare bekostat av ledamöterna själva och en tradition sedan något år i samband med sista sammanträdet för året.

Hälsovårdsnämnden har bestått av ordf. Sigurd Karlsson, Dr Torvald Nordström, Verner Spännare, Nyhammar, Vera Danielsson, Grängesberg, Birger Lundberg, Grängesberg, Ingrid Hagfall, Saxdalen, Ingemar Bäcklund, Grängesberg och Dr Bengt Bohman, Sunnansjö. Frånvarande vid nämndens sista sammanträde var fru Ingrid Hagfall och Ingemar Bäcklund.

Hälsovårdsnämnden i Grangärde höll sitt sista sammanträde på tisdagskvällen. Två ledamöter var icke närvarande, nämligen Ingrid Hagfall och Ingemar Bäcklund. Närvarande var dock fr v Bengt Bohman, Birger Lundberg, Vera Danielsson, Verner Spännare, Sigurd Karlsson och Torvald Nordström.

Avslutningssammanträde med försäkringsnämnden för Grangärde och Säfsnäs

Försäkringsnämnden för Grangärde och Säfsnäs sammanträdde för sista gången på tisdagen och behandlade ett flertal ansökningar om inkomstprövade pensionsförmåner. Vidare behandlades förhöjningen av grunderna för pensionärernas bostadstillägg med anledning av övergången till

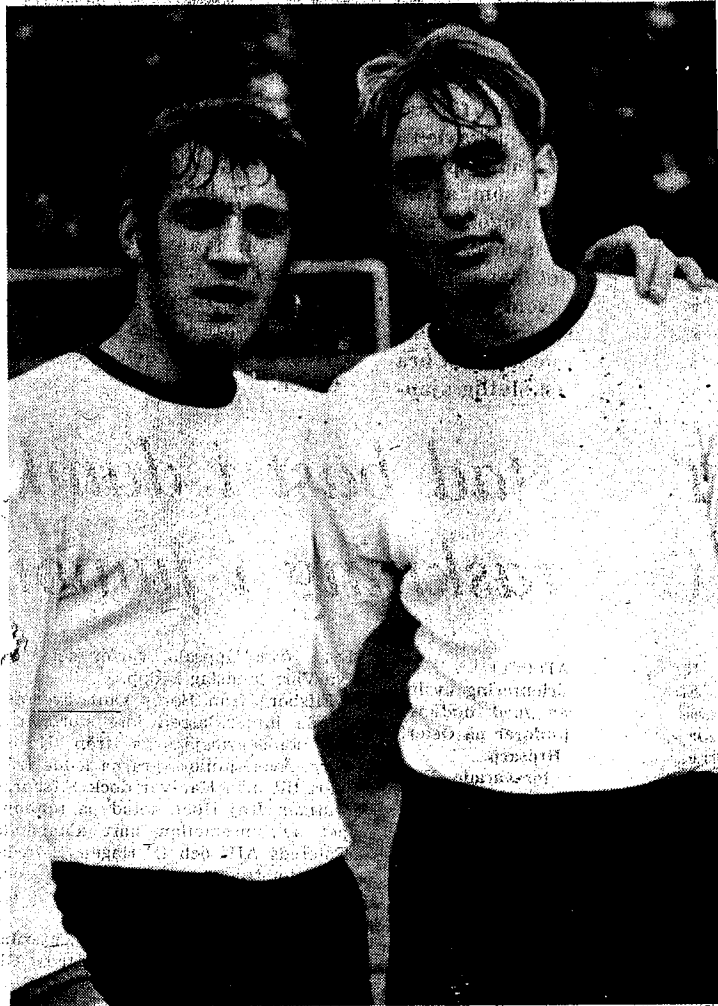
Ludvika storkommun.

Efter sammanträdet hölls en supé på Vårdshuset. Där var även Försäkringskassans i Grängesberg föreståndare Bengt Ake Sjögren närvarande samt särskilt inbjuden förre föreståndaren i Grängesberg Evald Johansson.

De båda föreståndarna Bengt Ake Sjögren och Evald Johansson tillsammans med Rune Eriksson, Nyhammar, Gustav Fredriksson, Säfsnäs, Sven Skoglund, Säfsnäs, Hjalmar Persson, Stensbo, och Harry Hagfall, Saxdalen. De två ledamöterna Harry Sandersson och Artur Lindsten saknas på bilden.

Efl vann åter

Fva glada målskyttar i Saxdalen, Rolf Sundberg, med succéartad comeback och tre mål, samt Göran Andersson med ett straffmål.

Rolf Sundberg gjorde hat tric

Med ett hat tric och inblandad i även det fjärde målet, visade Rolf Sundberg att han kommer att bli en tillgång för Saxdalen. Det blev en lyckosam återkomst för Rolf, som var den dominerande spelaren, när Saxdalen slog Långshyttan med 4-1, (2-0) på Furuliden i lördags.

— Jag missade alldeles för många chanser, sade en trött Rolf efter matchen.

— Men Bror (Bergkvist) är en härlig kille att spela tillsammans med, sade han vidare.

Därmed är det mesta sagt om Saxdalens kedja. Dessa två dominerade helt med god assistans av Bengt Andersson, Per-Ake Persson kom nästan helt bort vid sidan av Rolf. Per-Ake har humör. Det är bra i och för sig. Men han använder detta på alldeles fel sätt. I stället för att ta fram humöret i spelet om bollen, ilsknar han till och ger efterslangar och domarprotester.

Försvaret i Saxdalen spelade i stort sett bra. Men kanske är man lite för "snälla" i närmkamperna. Bäst var Stig Bergkvist och Sören Andersson samt den unge backen Leif Karlsson.

Långshyttan var fint med i det ovanligt höga tempot men fick inte så många chanser till farligheter.

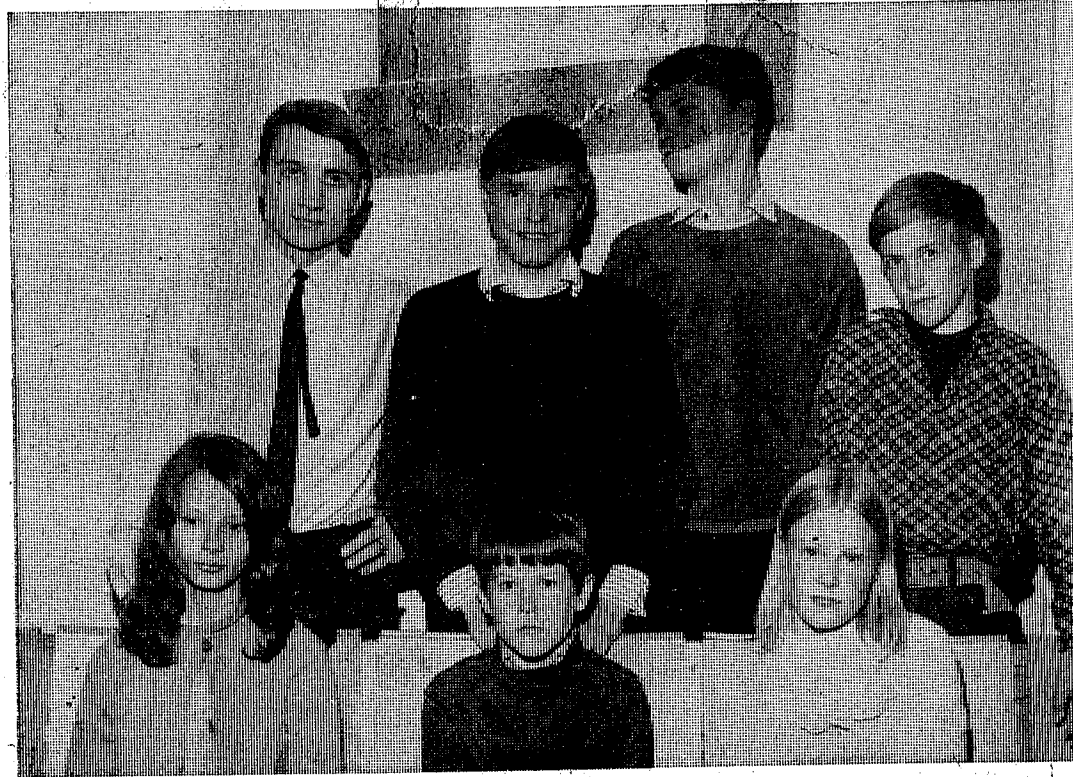
Gödkänt i LAIK får dock i försvaret Bengt Källberg, back som agerade målvakt i andra halvlek sedan ordinarie keepern efter kollision med P.-A. Persson i Saxdalen lade av efter paus. Rolf Johansson och Per Erlandsson var också bra i försvaret.

I kedjan var det Leif Wedin, Sigvard Vestman och Kent Hoffman som var bäst.

Målen: 1-0 Rolf Sundberg, 2-0 Rolf Sundberg, 3-0 Sören Andersson (straff), 3-1 Leif Wedin, 4-1 Rolf Sundberg.

MATS HOLST

Skidavslutning i Saxdalen 1970

Segrare i serietävling och KM sittande fr. v. Katarina Karlsson, Mats Wallman, Pia Andersson samt stående Stig Bergkvist, Anders Danielsson, Torgny Ottoson och Tryggve Ottoson.

Saxdalens IF har satsat hårt på ungdomen när det gäller skidåkning i vinter och det var också ungdom i högsätet när klubben på fredagskvällen hade säsongavslutning med en träff i Folkets Hus.

Ordföranden Bengt Ek konstaterade att det varit en bra säsong för skidungdom, som kan bli ännu bättre nästa säsong. Ek och ordföranden i skidsektionen, Rune Heij, förrättade sedan prisutdelning.

Segrare i serietävlingen blev Trygg-

ve Ottoson och Pia Andersson i åldersklasserna 57-58, Anders Danielsson och Katarina Karlsson 1955-56, samt Torgny Ottoson i 1954 och senare. Av de här segrarna i serietävlingen var samtliga också klubbmästare utom Tryggve Ottoson, i den klassen hette i stället klubbmästaren Mats Wallman och så fanns också en klubbmästare till nämligen i seniorklassen Stig Bergkvist. Ett par extrapriser delade Rune Heij ut åt Lisbeth Jansson och Lars-Göran Karlsson och så delades också ut diplom från en del olika tävlingar.

Till Olle Wallman delades ut ett pris och till Hans Wikström, Knut Ottoson, Göte Byström och Lars Fredriksson blomster för förtjänliga insatser vid elljusbanans tillkomst. Olle Wallman framförde också ett särskilt tack till Rune Heij och skidsektionen för det förtjänliga ungdomsarbete som nedlagts.

Ett 50-tal deltog i träffen, och det visades bl. a. en nyinspelad färgfilm från Svenska Skidförbundet med avsnitt från Vasaloppet, några av våra stora skidkanoners träning och tävlande m. m. — Brother.

Gamla Jan Hansgården i Saxdalen platsen för midsommarfirandet 23/6 1970

En mer idyllisk plats för midsommarfirande än Jan Hans i Saxdalen får man leta efter. Här går dansen på det vackra tunet.

De här småtorserna Karin Wikström och Ann-Charlotte Jakobsson iförda Grangärdedräkten blev publikgunstlingar vid midsommarfesten i Saxdalen.

Tunet vid Jan Hansgården i Saxdalen, byns äldsta gård, var platsen där 200 saxdalsbor som på detta sätt firade sin midsommaraf-

Hyllade LFFI-TV-puckare

Torsdagen den 26 november 1970

Före tisdagskvällens drabbning på Hillängen i Ludvika mellan hemmalaget och Avesta hyllades LFFI:s bidrag till TV-pucken, Hans Gotthridsson och Conny Norström, med blommor. Det var föreningen som på detta vis ville visa sin uppskattning för vad ungdomarna utträttat som Dala-puckare och inom LFFI. Som bekant

var dessa Ludvika-pojkar med i Dalarnas vinnande TV-puckslag, en framgång för landskapet och inte minst för föreningen. Som utdelare av blomstren tjänstgjorde Ludvikas lagkapten Kjell Runnberg. På bilden ses från vänster Conny Norström, Hans Gotthridsson och Kjell Runnberg.

Minibrasa i fontän med snödriveram vid vårfirande för 400 grängesbor

En brukbar lånad från Gränges. Fyllt med torrved från Grängs kommunens vedförråd med ett mindre hölje granris ovanpå. Brandsäkert placerad i den vattenfyllda fontänen utanför kommunal-

huset i Grängesberg. Det blev en ungefär meterhög men rationell och ändamålsenlig minibrasa, som inramad med höga snödrivor, symboliserade vårens ankomst till Grängesberg på valborgsmässokvällen... Ett valborgsmässofirande som blev historiskt inte enbart genom att snömassorna i gruvsamhället fortfarande "gömmar våren". Det var sista gången kommunalhuset i gruvsamhället mötte våren som huvudkontor. Det var första gången som kommunen gjorde en investering i en sådan här allmänhetens vårbrasa... Kvinnlig anslående vartalar, väljudande sångare placerade på gummihjul (på flakvagn) och en av de större publikupplutningarna med 300-400 personer. Ja, det här vårfirandet blev något av en symbol över människans anpassningsförmåga i en svår situation. Ett vårfirande som enligt vårt förmenande var den hittills bästa lösningen av den länge problematiska frågan om gemensamt vårfirande i gruvsamhället.

Hembygdsgruppens ordförande Elon Olausson välkomsthälsade och konstaterade att man de senaste åren haft vårfirandet på Stora Hagsgården men att man genom snön nu

tvingas "ta ett steg tillbaka" till förutvarande platsen vid kommunalhuset. Genom kommunens medverkan hade man också nu som nytt inslag en liten brasa.

Sångarna inom G.A.S. och Grängesbergs manskör sjöng här under ledning av Sigurd Karlsson på välkänt och uppskattat sätt flera av de traditionella vårsångerna men även en del annat ur sin repertoar.

Våren är blyg
— Våren kommer så olika varje gång. Den ena gången skuttande glatt och friskt den andra gången smygande. Den här gången kommer våren i sakta mak och mycket blygt i kängorna, konstaterade fru Ingegerd Yngström inledningsvis i sitt vartal. Hon gav sedan en historisk glimt om vårens ankomst för trehundra år sedan och vad olika skalders sagt om våren. En liten pojke hade tyckt att marken höll på att ta av pyjamasen när snön smälte kring granarna.

Fru Yngström fann det dock var oräddvinst att vi lämnar vintern bakom oss utan saknad. — Hade vi inte vintern vore vi inte så tacksamma för våren. Ständig sommar som i tropikerna är ingenting för oss. Då upplevde vi inte den pånyttfödelse som våren innebär, framhöll fru Yngström, som även tyckte att man skulle försöka ha med litet av denna pånyttfödelse inombords även under vintern. Avslutningsvis samlades man i ett leve för våren.

50:e våren
Vid Missionskyrkan anordnade frikyrkliga samarbetskommittén vårfirande, vilket har anor sedan femtio år tillbaka och även nu var välbesökt. Talare var pastor Per Gösta Lindberg, som även svarade för solosång. Vidare medverkade allianssångarna samt Grängesbergs manskör under ledning av Sigurd Karlsson. Man serverade även kaffe samt höll samling ute vid vårbrasan.

Ett nytt vårfirande anordnades för

Vulcanus obesegrade i vänskapen Westmannia i debuten blir förlust

Till helgen spelas första omgången i ishockeyns division 3 Västra B. För IF Vulcanus vidkommande innebär det att man premiärspelar mot ett av seriens absoluta favoriter och tippade topplag, IK Westmannia från Köping på bortaplan. Westmannia spelade förra säsongen i div. 2, och en svårare öppningsmatch hade blötbergarna knappast kunnat få.

Blötbergslaget kommer dock relativt väl förberedda. På spelarsidan kan man notera 4 nyförvärv, Eije Sundin från LFFI, Bengt Andersson, Göran Persson och Leif Andersson från Sunnansjö. Dessutom tillkommer Nils Blomberg som efter några veckor från vinken åter gett sig med i laget. På minussidan sedan i fjol står Björn Karlsson som gått till IFK och ovisst med spel är det för Bengt Andersson som hittills inlett sig på båndspel i Grängesberg, vilket sektionensledningen inom Vulcanus beklagar då Roger hörde till de viktigaste kuggarna i laget i fjol.

Det största glädjeämnet anser man dock vara att man lyckats knyta Rolf Persson som tränare även denna säsong. Denna uppräckning som kännetecknade laget under fjolårets säsong, då man placerade sig på femte plats i den tio lag starka serien, kan man till mycket stor del tacka Rolf för. Förutom tränarsyslan spelar han också med i laget och är där en av de tongivande.

Åtta träningsmatcher har laget hunnit avverka med följande re-

Vulcanusspelande tränare Rolf Persson från Saxdalen flankeras av nyförvärven från Sunnansjö Bengt Andersson (t. h.) och Göran Persson (t. v.)

sultat, Karlbo 2-2, Söderbärke 6-3, Hedemora 6-1, Sellnäs 7-3, Stråssa 5-2, Mockfjärd 7-3, Hälsinggården 4-2 samt Säter B 6-6. En hygglig matchsvit, utan nederlag.

Rutinerad målvakt

Vulcanus har väl aldrig tidigare haft ett så stort och jämnt spelarmaterial som i år. Två målvakter förfogar laget över, rutinerade Elov Danielsson samt Erik Andersson.

Striden om backplatserna kommer att stå mellan Lennart Stenqvist, Rolf Persson, Nils Blomberg, Kjell Jansson, Bengt Andersson och unge Alf Stenqvist (16 år). De tre kedjekombinationerna är ännu mer oviss då man har ett stort material att välja på. Bröderna Bengt-Ake och Bernt-Ove Hellström, Sven Eriksson, Eije, Sundin, Sören Lindberg, Kurt Stenqvist, Christer Ericsson, Hans Carlsson, Göran Persson, Lennart

Eklund, Leif Andersson och senare, vilket man hoppas, Roger Andersson och Roger Dubois, kommer att få kämpa om platserna. I första hand siktar man helt naturligt in sig på att klara nytt kontrakt i "trean". Men hoppet finns i att bättra på fjolårets femteplacering, som hittills är den bästa i Vulcanus. 20-åriga ishockeyhistoria.

Lördag 12 december 1970 OLF

Lördagen den 2 maj 1970

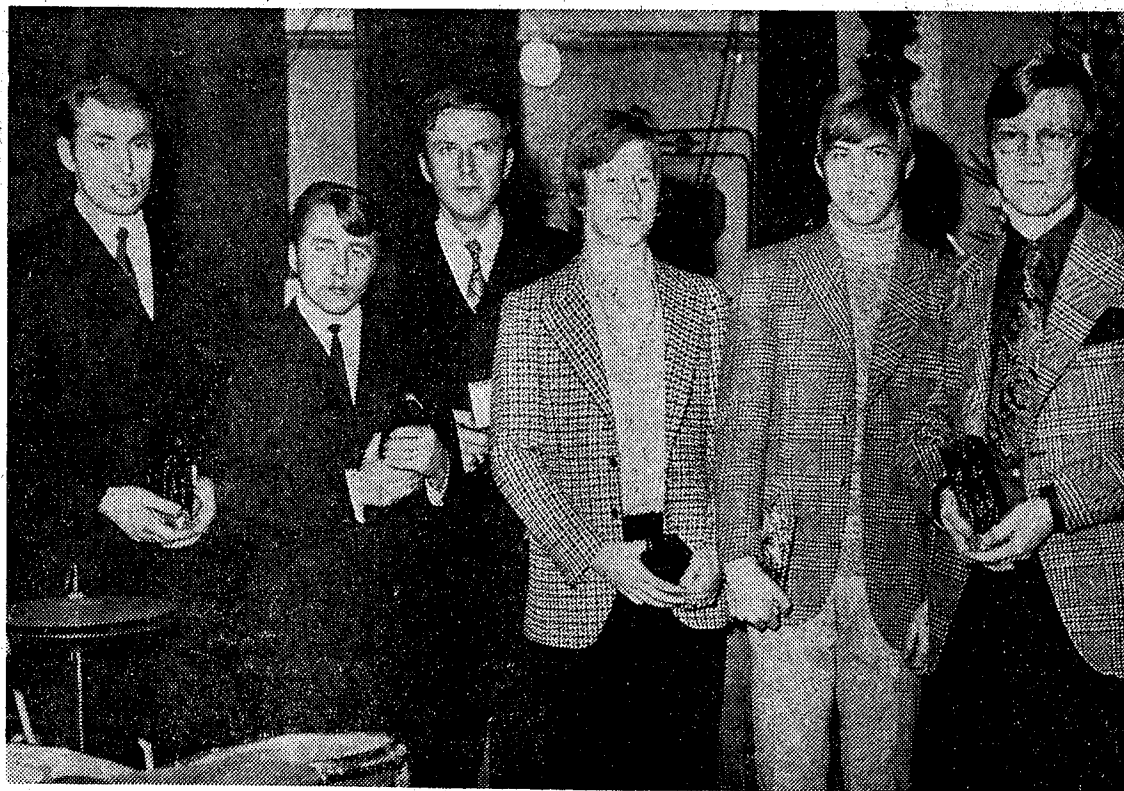
I Saxdalen firades våren med bla cabaré i Folkets hus. Ledare för gruppen var Maj-Britt Hahn som ovan ses tillsammans med de medverkande ungdomarna.

pensionärerna vid Granliden. Fru Ingegerd Yngström höll vartal och sångare från G.A.S. och manskören sjöng vårsånger. Senare på kvällen tändes en större vårbrasa utanför ålderdomshemmet.

Bore-färd runt byn. En större vårbrasa hade man. Vartal hölls av Gotthrid Persson och vårsånger utfördes av Grängs hembygdsgrupp. Fyrverkeri anordnades denna gång på privat initiativ. Nytt i Saxdalens

Lis Andersson som sjöng Taube-vissor, vissekonstnären Björn Reinholdsson, gitarristen Roger Broberg, Lillemor Hagfall, orgel samt Kenneth Jakobsson, gitarr. Även Saxdalens nya form för vårfirande

150 på trivsamt Saxdalsfest

De prishelönade, fr.v. fotbollsspelarna Sören Andersson och Bror Bergqvist, tennismästaren Leif Rosén samt de lovande fotbollsjuniörerna Hasse Nordh, Leif Karlsson och Per-Åke Persson.

Den traditionella årsfesten med Saxdalens IF i folkets hus i lördags innebar nytt rekord vad deltagarantalet beträffat, ty 150-talet hade slagit sig ned kring supéborden, när ordf. Bengt Ek välkomsthälsade och gav en kort historik över föreningens 46:e verksamhetsår.

Han konstaterade att skidsporten fått en gynnsam lösning genom samarbetet med Sunnansjö och Nyhammar, och det är speciellt på ungdomssidan som fina prestationer gjorts. Tennis har man haft både i serier och klubbmästerskap, och klubbmästare blev Leif Rosén. En motionsgymnastikgrupp har startats med 20-talet deltagare. Men fotbollen är den stora sporten inom klubben. Det såg dystert ut i våras då sex A-lagsspelare gett sig av till andra klubbar. Första matcherna gick bra men sedan följde sex nederlag i svit,

och när våren var avverkad var laget på näst jumboplats. Hösten gick bättre och det blev slutligen en 5:e plats i serien. Och av 1971 hoppas man ännu bättre.

B-laget fick genom A-lagets spelarförluster släppa till så många spelare att det blev inget särskilt lysande resultat. Man har också haft ungdomsfotboll med både junior- och pojklag. På juniorsidan är det välbeställt och bland de 25 juniorer som Dalarnas FF är intresserat av inför juniorlandskapslaget 1971 är inte mindre än tre från Saxdalen, Leif Karlsson, Hasse Nordh och kulsprutan Per-Åke Persson, vilka också spelat in sig i A-laget. Ek delade ut priser till dessa tre framgångsrika juniorer samt till klubbmästaren i tennis Leif Rosén, Bror Bergqvist, som utsetts som bäste fotbollsspelaren i Saxdalen 1970, och till Sören

Andersson, som bra försvarare och flitigaste träningsdeltagaren med 44 träningskvällar på sitt konto. De här pristagarna blev avhurrade och så dansades kvällen lång till bra musik av NG:s orkester.

SENSATIONELL ÖVERGÅNG Håkan Andersson lämnar Ludvika Ffl

Högforsbruk som i år brandskattats hårt av spelarförluster — följetongen Georgy Drobnj inräknad — fick på tisdagskvällen klart med en prima förstärkning. Håkan Andersson, försvarsrese av rang i 1970 års upplaga av Ludvika Ffl

Sin fotbollsfostran har Håkan fått Saxdalens IF, som han lämnade följ till förmån för Ludvikalaget. En jättenöjd fotbollsbas i Högfors — Kjell Jansson — bekräftar sent på tisdagskvällen den smält

i år endast siktat på en placering strax ovan "strecket" har börjat se om sitt hus.

— Vi håller bara på och för-ynglar, säger Kjell med glimten i ögonvrån, samtidigt som han sitter på en telefonapparat från

ytterligare en för Högfors aktuell spelare.

Vem denna man är vill han dock ännu inte avslöja eftersom förhandlingarna inte är riktigt slutförda.

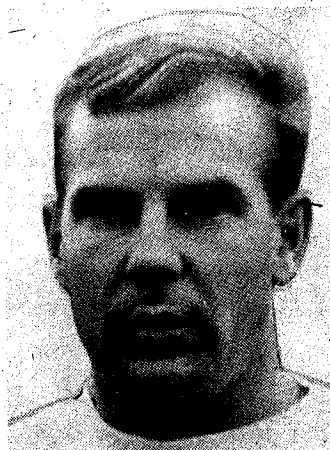
För Ludvika Ffl:s del innebär förlusten av Håkan att laget mister

ännu en av sina stöttespelare. Som bekant har tidigare Jan Rönngren deklarerat att det är färdigspelat för hans del. Mats Stefansson har lämnat Ffl till förmån för Vansbro.

Aviserat sin avgång har också Kjell Låås gjort. K. KARLOVIST

skrev på övergångshandlingarna för bruksklubben. Visserligen har de båda berörda klubbarna ännu inte sammanträffat. Men i detta fall lär det dock endast bli tal om vissa formsaker.

Håkan Andersson — försvarsrese i Ludvika Ffl — skrev på tisdagskvällen på handlingarna för Högforsbruk. Han stannade alltså bara ett år i Ludvika efter att ha

FOTBOLL

— Elitjuniorserien —

Falu BS	14	11	1	2	38—11	23
IK Brage	14	10	2	2	32—12	22
St Tuna IK	14	9	0	5	40—20	18
Malungs IF	14	7	1	6	33—24	15
Korsnäs IF	14	7	1	6	35—35	15
Avesta AIK	14	4	1	9	17—36	9
Grängesb	14	3	2	9	24—43	8
Avesta IF	14	0	2	12	10—48	2

— Regionalserien, junior —

IK Heros	12	11	1	0	51—12	23
Östansbo IS	12	8	2	2	25—17	18
IFK Ludvika	9	5	1	3	30—19	11
Kvarnsv. IKV11	2	3	6	10	—28	7
Torsångs IF	10	2	2	6	15—23	6
Tunabro IF	10	2	1	7	15—29	5
Islingby IK	10	1	2	7	8—26	4

— Kämpecupen gr 3 —

IFK Ludv I	10	10	0	0	62—7	20
Grängesberg	10	6	2	2	41—23	14
IFK Ludv II	9	4	1	4	33—22	9
Saxdalen	10	4	0	6	27—34	8
Heros	8	2	1	5	19—22	5
Ludvika Ffl	9	0	0	9	4—78	0

— Dalacupen gr 3 —

IFK Ludv I	11	10	1	0	63—4	21
Heros	11	7	1	3	28—22	15
Säter	11	5	2	4	22—20	12
Söderbärke	11	4	1	6	17—20	9
Sunnansjö	12	4	1	7	13—37	9
Grängesb. II	12	2	4	6	15—26	8
Ludvika Ffl	8	1	0	7	3—32	2

— Dalacupen gr 4 —

Grängesberg I	10	7	3	0	73—4	17
IFK Ludv II	10	7	3	0	35—8	17
Säfsnäs	10	3	2	5	25—37	8
Östansbo	10	2	4	4	20—35	8
Saxdalen	10	2	2	6	12—47	6
Nyhammar	10	0	4	6	7—41	4

Onsdagen den 10 februari 1971 13

Tre av Saxdalens IF:s fem Vasaloppsåkare, Sven Björk, Harry Höberg och Rune Heij med den skylt som ska visa var klubbens "privata" servicekontroll finns under loppet. Heij och Björk har just avslutat finslipningen med en runda på elljusbanan på Öraberget i Grängesberg.

Förberedelser gick på rimfrost för Vasaloppsåkare i Saxdalen

I morgon är det ju start för ett nytt Vasalopp och de många deltagarna har inför loppet förberett sig mer eller mindre. Att det förekommit goda förberedelser på de flesta håll, antingen åkarna nu är av elitklass eller s. k. blåbär, det är klart och tydligt.

Västerbergslagen har varje år ett stort inslag i startfältet och klubb som har några man med varje år är Saxdalens IF.

Till morgondagens 8-milafärd "Fädrens spår" ställer en kvinnett upp i Saxdalens blå-vita kuddress.

Olle Wallman är den mest runerade i Vasaloppsspåret av de m med 7 avverkade lopp, Rune Heij och Sven Björk har tidigare ort 5 lopp, Bengt Jonsson 4 lopp och kvintettens femte man Harry Höberg ger sig på söndagen i st med sitt 2:a lopp.

Den här gruppen har förberett sig väl enligt vad dom uppger och samtliga har ca. 50-60 mil i benen före starten. Ett undantag är Sven Björk som har ca. 35 mil i en Hong-Kong-virus stälpte honom under en period. Sedan en vecka är han dock i gång igen. Sista veckan före loppet har även Harry Höberg varit sjukskriven men räknar med att vara återställd till söndagens startskott i Sälen.

skriande sökte "med ljus och lykta" efter den vita varan.

AKTE PÅ RIMFROST

När sökandet bakom Saxdalens mossiga höjder inte gav resultat kom man på att använda sig av sjön Saxens is. Där fanns rimfrost i snökanten vilken ökade efter hand och där läde man upp ett spår runt sjön på ca. 5,5 km. Detta spår blev populärt och användes även av andra åkare. Nu var väl spåret i flackaste laget men det var ju bättre än ingenting och i vilket fall som helst så tränade man upp armstyrkan. Lite bittermandel kom det dock i det hela när några obetänksamma fiskare tog sig för att borra upp fiskehål i spåret. Istället för att flytta borsten ett par dm åt sidan gjorde man upp ett 10-tal hål mitt i spåret, vilket inte blev populärt bland åkarna.

Så småningom kom emellertid snön och man kunde intensifiera träningen. Det har därefter blivit ett 60-tal mil som sagt.

loppet blir för den som väl åkt en gång, något av en sjuka eller vana i stil med att röka, säger Saxdalskvintetten. Man måste helt enkelt ställa upp då det är något av en upplevelse trots att det går åt mycket svett och slit både före loppet och under detta innan målet i Mora är nått.

Efter årets lopp ställer det här Saxdalsgänget in sikten på att åka jubileumsloppet 1973, då om någonsin måste man vara med.

Anordningarna kring en start är inte bara träning och träning, det behövs också planering av service för åkarna under loppet. Trots att arrangörerna står för matkontroller efter vägen håller sig många med egna depåer. Saxdalens inslag i morgondagens tävling har ordnat detta och även gjort en skylt där man talar om var klubbens egen servicekontroll är belägen. Ett par bilar sköter den här servicen efter banan.

Till sist är det bara att önska kvintetten lycka till under de 8

Bra hemmadebut av Hulån Seger över Saxdalen med 2-1

Hulån hade en lyckad hemmapremiär i division IV genom att slå den andra nykomlingen Saxdalen med 2-1. Saxdalen fick aldrig något riktigt grepp om matchen och Hulåns seger var rättvis. Man hade ju de bästa målskanterna, framför allt under första halvleken då Hulån dominerade spelet.

Hulån tog hand om kommandot på mittfältet och därför kom gästerna sällan upp i några mer genomtänkta anfall. Saxdalens kedjespel var också utan metod under första halvlek. Det blev bättre under den andra.

Hulån tog ledningen. Det var efter ett fint inlägg av hy Sven Erik Brückner, vilket vi Stig Berglund vidarebefordrade i mål. Strax före pausvilan kvitterade Saxdalen. Det var hy Sylve Öst som svarade för det målet, då

han sköt otagbart förbi mv P A Springfieldt.

Efter pausen dominerade Saxdalen, som företagit en del ändringar under pausen. Kedjan fick riktigt god fart. Ändå kunde Hulån dra sig segrande ur striden. Återigen var det Stig Berglund som var framme. För segermålets förarbete stod vy Lars Erik Larsson.

Saxdalen blev en mycket trevlig bekantskap. Spelarna kämpade tappert och med justa metoder. Lagets store man var hh Åke

Larsson. Mv Lennart Eklund skall också ha ett erkännande. I kedjan var vy Jan-Olof Johansson den ständiga källan till oro. Annu bättre lyckades han under andra halvlek då han gick in som center. En annan framusig herre var hy Sune Asph.

Hulån hade sina bästa spelare i ch S-A Andersson och hh P A Westhed i försvaret. I kedjan får Stig Berglund och Lars-Erik Larsson de bästa betygen.

Domaren, Ronald Linde, Ludvika, hade matchen helt i sin hand.

På bilden ser vi de båda lagledarna för A- och B-laget i Saxdalens IF, Bengt Ek och Gottfrid Söderlund, flankera tränarna, Verner Urban och Rolf Persson.

Fotbollsstart i Saxdalen 5 lag i årets seriespel

Fotbollsgrabbarna i Saxdalens IF hade på fredagskvällen fotbolls-upptakt i Saxdalens Folkets hus. Ett 20-tal spelare och ledare fanns på plats när föreningens ordförande Bengt Ek hälsade välkommen (— till en säsong som man i höst hoppas skall sluta med serieseger?).

Nio träningsmatcher finns hittills uppgjorda för A-laget, vars grabbar sparkar igång redan den 8 mars, mot Brage B. Innan seriestarten den 3 maj kommer man vidare att möta IFK Ludvika, Fellingsbro, Stora Tuna, Heros, Västerås IK, Grängesberg och Vulcanus.

För första gången i föreningens historia, kommer man i år att ställa upp med 5 lag: A-, B-, junior- och två pojklag. En aktivitet, som kommer att kosta mycket slantar.

Tränarsysslarna, för A- och B-lags-spelarna, kommer även i år att handhas av Saxdalens "egen produkt" Rolf Persson. Verner Urban, som liksom Rolf, bevisat ett flertal tränarkurser, kommer att sköta träningen för junior- och pojklagen.

Inga nyförvärv finns ännu klara, men trevare finns dock utlagda, varför man inom den närmaste tiden hoppas få ett och annat namn på papperet. Då föreningen sedan inte "tappar" någon spelare, så kan grabbarna bespetsa sig på att det kommer att bli konkurrens om platserna, vilket också innebär en extra sporre till (ännu) större träningsflit.

En träning som startar i morgon, tisdag. Träningsdagar blir förutom tisdagar, även torsdagar och så småningom också lördagar. Och man kan säkert räkna med ett "hårdkokt" saxdalslag när serien sparkar igång.

Saxdalens arbetarkommun stöder ökat skydd åt äldre arbetskraft

Saxdalens socdem arbetarkommun beslöt vid sitt årsmöte i lördags att uttala sitt fulla stöd för de två lagförslag från inrikesdepartementet som skall ge ökat skydd för äldre arbetstagare som nu kläms hårt av utvecklingen inom arbetslivet. Lagförslagen innebär även viss inskränkning i den omdiskuterade paragraf 32 i Arbetsgivareföreningens stadgar om rätten att fritt anställa och avskeda personal. I anslutning till beslutet om uttalandet förekom även en stunds debatt.

Nils Nyström informerade om de båda lagförslagen. Istället för nuvarande 14 dagars uppsägningstid föreslås att den som arbetat tre år i ett företag från 45 år har 2 månaders uppsägning, från 50 år 4 månader och från 55 år 6 månader och med full lön under uppsägningstiden. Något som ger ökad chans att få nytt arbete.

En och annan syn har också alltmer börjat komma på företagen. Nu tar företagen hand om den unga och välutbildade arbetskraften medan stat och kommun får ta över de andra som slås ut från arbetsmarknaden. — Företagen måste även kunna sitt sociala ansvar, underströk hr Nyström.

Även hr Gottfrid Persson var positiv till lagförslagen.

Företaget har genom samhället kammat hem stora vinster. Nu bör de känna sitt ansvar. Alla åtgärder är välkomna som kan trygga situationen för den äldre arbetskraften. De nu aktuella lagförslagen bör stödjas i avvaktan på att man kan slopa den förhatliga paragraf 32. Hr Persson protesterade också mot försök från arbetsgivarna att motarbeta lagförslaget.

AMS har förmyndat

Hr Mauritz Andersson ansåg att orsaken till situationen på arbetsmarknaden inte bara är arbetsgivarnas. Även den yngre arbetskraften säger ifrån att man inte vill ha äldre med i ackorden. AMS anställt. Åtal, böter och dom.

IFK Ludvika och Gränges de bästa pojklagen

GRÄNGESBERG (DD). Ungdomsfotbollen i Västerbergslagen har kommit igång efter semesteruppehållet och i söndags började knattaserien. Den är indelad i två grupper omfattande följande fem lag i grupp 1: IFK Ludvika, lag 2 Ludvika FFI, Nyhammars IF, Östansbo IS och Grängesberg, lag 1. I grupp 2 spelar IK Heros, IFK Ludvika lag 1, Söderbärke, IFK Grängesberg lag 2.

har kommit igång efter semesteruppehållet och i söndags började knattenserien. Den är indelad i två grupper omfattande följande fem lag i grupp 1: IFK Ludvika, lag 2 Ludvika FFI, Nyhammars IF, Östansbo IS och Grängesberg, lag 1. I grupp 2 spelar IK Heros, IFK Ludvika lag 1, Söderbärke, IFK Grängesberg lag 2.	Dalacupen					
	IFK Ludvika	9	0	0	47-5	18
	Grängesberg	8	7	1	0	35-5
	Heros	7	3	2	2	9-13
	Söderb.	8	2	3	3	14-11
	Saxdalen	10	2	2	6	12-27
	Ludv. Ffi	8	2	1	5	6-35
	Säfsnäs	8	2	0	6	14-22
	Östansbo	8	1	1	6	4-21

Kämpecupen:

Grängesb.	8	7	0	1	28-6	14
IFK Ludv.	8	6	1	1	36-12	13
Östansbo	5	3	0	2	21-9	6
Söderb.	5	3	0	2	8-5	6
Saxdalen	7	1	1	5	10-15	3
Heros	5	1	0	4	6-11	2
Ludv. FFI	6	0	0	6	0-51	0

Saxdalens soc dem arbetarkommun med styrelsens ledande män Gottfrid Persson — i mitten — samt Nils Nyström och John Eriksson ger sitt helhjärtade stöd åt den äldre arbetskraften.

I fortsättningen fick debatten över på en del praktiska exempel från arbetslivet och då främst från byggbranschen. De anställda inom byggnads är dock i stor utsträckning undantagna från lagförslaget, då de som har säsongsarbete inte finns med i lagförslaget nu.

Det andra lagförslaget går ut på att företag med mer än fem anställda kan åläggas att redovisa sin personalsituation och kan även åläggas att ändra sin personalpolitik så att fler äldre arbetstagare anställs. Åtal, böter och dom.

nämnda även hr Klas Rosén, Ivar Karlström, Håkan Andersson och Gustav Rosén.

Avslutningsvis framförde Oscar Carlsson en förhoppning om att lagförslagen skulle innebära en definitiv inbrytning i paragraf 32.